

เที่ยว ยุโรป แพลดประเทศไทย

เยอรมัน · ออสเตรีย · สวิตเซอร์แลนด์ · เบลเยียม · เนเธอร์แลนด์
ฝรั่งเศส · สกอตแลนด์ · รัฐสก็อตแลนด์

หวน พันธพันธ์

เที่ยวยุโรปแปดประเทศ

หวน พิณรุฬพันธ์

สำนักพิมพ์พิณรุฬ พิณรุฬพันธ์

เที่ยวยุโรปแปดประเทศ

หวน ฟินธุพันธ์

เที่ยวยุโรปแปดประเทศ

หวน ฟินธุพันธ์

ราคา 100 บาท

สำนักพิมพ์ฟินธุ ฟินธุพันธ์

29/212 เมืองทองธานี ซอย 8 ถนนแจ้งวัฒนะ หมู่ที่ 9 ต.บางพูน

อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120 โทร. 0-2503-2668,08-6539-9745

E-mail Address : huanphinthuphan@hotmail.com

คำปรารภ

ผู้เขียนมีโอกาสไปเที่ยวยุโรปแปดประเทศ ได้แก่ เยอรมัน ออสเตรีย สวิตเซอร์แลนด์ เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส ลักเซมเบิร์ก และ รัฐลิคเทินชไตน์ โดยไปกับนฤติทัวร์ ประเทศแรกคือ เยอรมัน ได้ชมเมืองเก่าคือ เมืองโรเทินบวร์ค (Rothenburg) จากนั้นได้ไปชมเมืองมิวนิค (Munich) และ เมืองอัลเอิตติง (Altotting) ซึ่งกล่าวกันว่าเป็น “หัวใจแห่งแคว้นบาวาเรีย” ได้เข้าชมสวนสนุก Europapark ซึ่งเป็นสวนสนุกที่ใหญ่ที่สุดของเยอรมัน ประเทศที่สอง คือ ออสเตรีย ได้เข้าชม พระราชวังชินบรุน พระราชวังฮอฟบวร์ค ซึ่งอยู่ในเมืองเวียนนา แล้วไปชม เมืองSalzburg ซึ่งเป็นบ้านเกิดของโมสาร์ท และได้ชมเมืองอินน์สbruckด้วย จากนั้นได้เข้าประเทศที่สาม คือ รัฐลิคเทินชไตน์ ซึ่งเป็นรัฐอิสระหรือประเทศขนาดเล็กเช่นเดียวกับรัฐวาติกันและโมนาโก มีเมืองหลวงชื่อ วาดุส ประเทศที่สี่ คือ สวิตเซอร์แลนด์ ได้ขึ้นเขา Sittlisalp ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภูเขาแอลป์เพื่อชมหิมะ ได้ชมอนุสาวรีย์รูปปั้นของวิลเลียมเทล บิดาแห่งเสรีภาพของสวิตเซอร์แลนด์ ได้ชม เมืองลูเซิร์น (Luzern) ซึ่งเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ใจกลางของสวิตเซอร์แลนด์ และอยู่ริมทะเลสาบสี่พันรัฐ และเมืองลูเซิร์นยังเป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของสวิตเซอร์แลนด์ด้วย เดินทางต่อไปชมเมือง Zurich ซึ่งเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดของสวิตเซอร์แลนด์ด้วย ประเทศที่ห้าคือ ลักเซมเบิร์ก มีเมืองหลวงชื่อเดียวกับชื่อประเทศ เมืองลักเซมเบิร์กเป็นเมืองเก่าตั้งอยู่บนเนินเขา มีหุบเขาล้อมรอบตัวเมืองไว้ 3 ด้าน อีกด้านหนึ่งเป็นเนินเขา ประเทศที่หก คือ เบลเยียม มีเมืองหลวงชื่อ บรัสเซลส์ ได้ชมจัตุรัสกลางเมืองและ อนุสาวรีย์เด็กฉี่ ประเทศที่เจ็ด คือ เนเธอร์แลนด์หรือฮอลแลนด์ ซึ่งมีกังหันลมริมถนนเป็นระยะๆ ได้แวะชมสวนดอกไม้ในฤดูใบไม้ผลิที่ใหญ่ที่สุดคือ สวนเคอเกินฮอฟ (Keukenhof) ซึ่งมีดอกทิวลิปและดอกไม้ประดับชนิดทั้งหลายสีและรูปร่างต่างๆบนเนื้อที่กว่า 100 ไร่ ได้ชมเมืองอัมสเตอร์ดัม ซึ่งเป็นเมืองหลวงของเนเธอร์แลนด์ ชาวเมืองใช้รถจักรยานกันมาก มีรถจักรยานจอดตามริมถนนมากมาย บางแห่งเป็นอาคาร 3 ชั้นใช้เป็นที่จอดรถจักรยานทั้งหลัง ประเทศที่แปด คือ ฝรั่งเศส ได้เข้าชม พระราชวังแวร์ซายส์ พิพิธภัณฑ์ลูฟร์ และนั่งรถ นั่งเรือล่องแม่น้ำแซนต์ชมเมืองปารีส เมืองหลวงของฝรั่งเศส รวมทั้งได้ชม หอไอเฟล แต่ไกลด้วย

หวน พินธุพันธ์

29/212 เมืองทองธานี ซอย 8 ถนนแจ้งวัฒนะ หมู่ที่ 9 ต.บางพูน

อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120 โทร. 0-2503-2668, 08-6539-9745

E-mail Address : huanphinthuphan@hotmail.com

Website : https://www.facebook.com/huanphinthuphan?ref=tn_tnmn

สารบัญ

คำปรารภ	3
เที่ยวยุโรปแปดประเทศ	6
นำเรื่อง	6
จากดอนเมือง-บาเริน-แฟรงค์เฟิร์ต (เยอรมัน)	6
เมืองโรเทนบวร์ก (Rothenburg) เยอรมัน	7
เมืองมิวนิก (Munich)	8
โรงแรมสไตล์บาวาเรียชานเมืองมิวนิก	9
เมืองอัลท็อทติง (Altotting) “หัวใจแห่งแคว้นบาวาเรีย”	10
ชมเมือง Passau	10
เข้าเมืองเวียนนา ประเทศออสเตรีย	10
พระราชวังเชินบรุน	11
พระราชวังฮอฟบวร์ก	12
อาราม Melk และทะเลสาบเลี้ยวพระจันทร์	12
เมือง Salzburg : บ้านเกิดของโมสาร์ท	13
แวะพักโรงแรมบนเส้นทางชายเกลือโบราณของเยอรมัน	15
เมืองวาคุส เมืองหลวงของรัฐลิทเทนสไตน์	16
เข้าประเทศสวิตเซอร์แลนด์	17
ขึ้นเขา Titlisalp เพื่อชมหิมะ	18
วิลเลียมเทล บิดาแห่งเสรีภาพของสวิตเซอร์แลนด์	20
เมืองลูเซิร์น (Luzern)	20
มหาวิหาร Einsiedeln	22
เมือง Zurich	22
น้ำตก Rheinfall	23
เมือง Konstanz เยอรมัน	24
เทือกเขาป่าดำและทะเลสาบ Titisee	25
เมือง Freiburg	25
สวนสนุก Europapark	25
โรงแรมเล็ก ๆ ในเมือง Lahr เขตป่าดำ	28

ลักเซมเบิร์ก เมืองหลวงของลักเซมเบิร์ก	29
บรัสเซลส์ เมืองหลวงของเบลเยียม	30
อนุสาวรีย์เด็กลี	30
โรงแรมระดับ 4 ดาว	31
เนเธอร์แลนด์ หรือฮอลแลนด์	31
สวนเคอเกินฮอฟ (Keukenhof)	32
หมู่บ้านหัตถกรรม	34
เมืองอัมสเตอร์ดัม	34
โคมแดง หรือ Red Light	35
เข้าประเทศฝรั่งเศส	36
พระราชวังแวร์ซายส์	36
โบสถ์ซาเครเกอร์ลีขาว	38
ย่านการค้าถนน Hausmann	39
นั่งรถชมเมืองปารีส	42
พิพิธภัณฑ์ลูฟร์	42
นั่งเรือล่องแม่น้ำแซนต์ ชมมหาวิหารนอตเตอ์ดามและหอไอเฟล	44
ไปสนามบินชาลส์เดอโกล์เพื่อเดินทางกลับ	46

เที่ยวยุโรปแปดประเทศ

นำเรื่อง

ผู้เขียนมีโอกาสไปทัศนศึกษายุโรปรวมแปดประเทศ คือ เยอรมัน ออสเตรีย สวิตเซอร์แลนด์ เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส ลักเซมเบิร์ก และรัฐลิกเทินชไตน์ โดยไปกับ ทวีร์ เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2548 ถึงวันที่ 9 เมษายน 2548 รวม 12 วัน 11 คืน ค่าใช้จ่าย 83,500 บาท

น.ทวีร์จัดโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์นฤติ กาญจนลักษณ์ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ทางประวัติศาสตร์ และโบราณคดีของประเทศในยุโรปอย่างดีมาก และเป็นอาจารย์ภาควิชาภาษาเยอรมัน คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้เขียนทราบมาว่าทวีร์นี้จัดปีละ 2 ครั้งช่วงมหาวิทยาลัยปิดเทอมเท่านั้น เป็นทวีร์แบบประหยัด อาหารที่รับประทานส่วนใหญ่เป็นอาหารจานเดียวหรือประเภท Fast Food โรงแรมที่พักเป็นโรงแรม 2-3 ดาว และไม่นั่ง shopping มากนัก อาจารย์นฤติจะบรรยายประวัติศาสตร์ของประเทศที่ไปและจะพาชมสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ

ผู้เขียนสนใจทวีร์นี้มานานแล้ว ตั้งใจจะไปกับเพื่อนรุ่นพี่เมื่อสองปีที่แล้ว แต่เพื่อนมีปัญหาไปไม่ได้ เมื่อปีที่แล้วก็ไปไม่ได้อีก มาปีนี้วางแผนล่วงหน้าหลายเดือนที่จะไปด้วยกัน ในที่สุดเพื่อนก็ไปไม่ได้อีก ชวนเพื่อนๆอีกหลายคนก็ไม่มีใครไปด้วย จึงตัดสินใจไปคนเดียวให้ทวีร์จัดเพื่อนร่วมห้องให้ เพราะถ้าไม่ไปปีนี้ปีหน้าก็อายุมากขึ้น ไม่แน่ว่าจะไปไหวไหม เพราะระยะเวลาตั้ง 12 วัน ทวีร์ทั่วๆไปเขาจัดอย่างมาก 8-9 วันเท่านั้น

จากดอนเมือง-บาเริน-แฟรงค์เฟิร์ต (เยอรมัน)

ลูกทวีร์มีทั้งหมด 48 คน ไปพร้อมกันที่สนามบินดอนเมือง อาคาร 2 เคาน์เตอร์สายการบิน GULF AIR เมื่อเวลา 15.30 น. วันที่ 27 มีนาคม 2548 เดินทางจากสนามบินดอนเมือง เมื่อเวลา 18.30 น. เที่ยวบินที่ GF 151 แวะเปลี่ยนเครื่องบินที่บาเริน ต้องนั่งรอที่สนามบินราว 4 ชั่วโมง จึงเดินทางต่อด้วยเที่ยวบินที่ GF 17 ไปยังสนามบินไรน์-ไมน์ เมืองแฟรงค์เฟิร์ต (Frankfurt) ประเทศเยอรมัน ถึงสนามบินเช้าวันที่ 28 มีนาคม 2548 พวกเราต้องเสียเวลาตอนตรวจหนังสือเดินทางที่สนามบินอยู่นาน เพราะเจ้าหน้าที่ขอโทรศัพท์ไปสอบถามทางโรงแรมที่พวกเราจะไปพักก่อนว่า พวกเราจะไปพักจริงหรือไม่ เมื่อสอบถามเรียบร้อยจึงให้พวกเราผ่านเข้าประเทศเยอรมันได้

เมืองแฟรงค์เฟิร์ต เป็นศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์และการเงินของเยอรมัน และเป็นประตูเปิดสู่ภาคกลางของประเทศ สนามบินไรน์-ไมน์เป็นสนามบินที่คับคั่งจอแจเป็นอันดับสองของทวีปยุโรป มีทั้งระบบรถไฟและทางหลวง (Autobahn) ที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

พวกเราได้ขึ้นรถโคชระดับ 4 ดาว บนรถมีบอกอุณหภูมิด้วย ทำให้ทราบว่าอุณหภูมิ 8 องศา c พวกเราเดินทางลงทางทิศใต้ของประเทศเยอรมัน ไปตามทางหลวงที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลก เรียกว่า ออโตบาห์น (Autobahn) อาจารย์นักคิดได้เริ่มเล่าเส้นทางที่พวกเราจะเดินทางไปเที่ยวชมในวันนี้ เป็นเมืองที่อยู่ในเขตแคว้นบาวาเรีย ซึ่งเป็นแคว้นที่ใหญ่ที่สุดของเยอรมันในจำนวนทั้งหมด 16 แคว้น และเล่าว่า แคว้นบาวาเรียมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน เช่นแม่น้ำดานูบ แม่น้ำไรน์ สำหรับแม่น้ำดานูบไหลจากทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออก ยาวถึง 2860 ก.ม.และไหลผ่าน 7 ประเทศด้วยกัน เป็นที่สังเกตว่าช่วงนี้ในเยอรมันยังเป็นฤดูใบไม้ร่วง อีกสิบกว่าวันจึงจะถึงฤดูใบไม้ผลิ สองข้างทางจึงพบต้นไม้ไม่มีใบไม้ทั่วไป มีต้นไม้บางต้นที่ใบไม้เริ่มผลิบ้างแล้ว

เมืองโรเทนบวร์ก (Rothenburg) เยอรมัน

แห่งแรกที่พวกเราแวะชมคือเมืองโบราณยุคกลางราว ค.ศ.1650 เป็นเมืองโบราณที่มีชื่อเสียงของเยอรมัน คือ เมืองโรเทนบวร์ก (Rothenburg) เป็นเมืองที่ตั้งอยู่บนที่ราบสูงเหนือแม่น้ำเทาเบอร์ เป็นเมืองที่เจริญรุ่งเรืองสูงสุดในยุคกลาง ช่วงปี ค.ศ. 1650 ถึงต้นศตวรรษที่ 19 ต่อมาเป็นส่วนหนึ่งของแคว้นบาวาเรีย ซึ่งเขารักษาป้อมปราการ กำแพงเมือง ประตูเมือง ที่พักของยามรักษาการณ์ คูเมือง ศาลาว่าการ โบสถ์และอาคารบ้านเรือนที่มุงหลังคาด้วยกระเบื้องสีแดง โดยให้อยู่ในสภาพเดิมมากที่สุด บ้านเรือนหลายหลังดัดแปลงทำเป็นร้านค้า มีทั้งร้านขายอาหาร และของที่ระลึก อาคารเก่าบางหลังถูกจัดทำเป็นพิพิธภัณฑ์ แสดงวัฒนธรรมในยุคกลางและประวัติความเป็นมาของเมือง อาคารเก่าหลังหนึ่งมีหน้าจั่วเป็นศิลปะบารอกมีนาฬิกาของเมืองติดอยู่ ประชากรของเมืองนี้มีราว 8,000 คนซึ่งอาศัยอยู่ในเขตกำแพงเมือง ผู้เขียนพบชาวต่างประเทศมาเดินชมเมืองกันมากพอสมควรโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวอเมริกัน พวกเรารับประทานอาหารกลางวันที่ร้านอาหารจีน มีน้ำซุ๊ป ผัดเปรี้ยวหวาน ผัดผักรวม หมูเป็นก้อนๆ และข้าวสวย ที่น่าสังเกตคือไม่มีช้อนมีแต่มีด ช้อนส้อมและช้อนกลาง คนที่ไม่ถนัดใช้ช้อนส้อมจึงใช้ช้อนกลางตักข้าวรับประทาน เสร็จแล้วก็ขึ้นรถ

เมืองมิวนิก (Munich)

เดินทางต่อไปเมืองมิวนิก (Munich) ระหว่างทางแวะปั๊มน้ำมันเพื่อให้เข้าห้องน้ำ ปรากฏว่าต้องเสียเงินด้วยการหยอดเหรียญ 50 เซ็นต์ (ราว 25 บาท)

เมืองมิวนิก (Munich) หรือเมืองมินเชิน (Munchen) เป็นเมืองหลวงของแคว้นบาวาเรีย ตั้งขึ้นเมื่อราว 800 กว่าปีมาแล้ว โดยดยุกเฮนรีได้มีบัญชาให้สร้างสะพานข้ามแม่น้ำอิซาร์ขึ้นเพื่อใช้เป็นเส้นทางลำเลียงเกลือจากเหมืองในเมืองบาดไรเซนฮัลล์มายังเอากส์บวร์ก เมืองมิวนิก (Munich) หรือมินเชิน (Munchen) จึงได้ก่อกำเนิดขึ้นรอบๆ สะพานสายนี้ ชื่อเมืองนั้นตั้งตามบาทหลวงที่อาศัยอยู่ในโบสถ์ในละแวกใกล้เคียง ซึ่งเรียกกันว่ามินเชิน (Monchen -บาทหลวงน้อย) ปัจจุบันสัญลักษณ์ของเมืองก็ยังคงเป็นบาทหลวงหน้าตาคล้ายเด็กที่เรียกกันว่า “มินเชเนอร์ คันเดิล (Munchner Kindl)” เมืองมิวนิกมีสถาปัตยกรรมที่หรูหรามากมาย เป็นแหล่งพิมพ์หนังสือเล่มใหญ่เป็นรองก็แต่นิวยอร์กเท่านั้น และเป็นเมืองใหญ่อันดับสามของเยอรมัน

จุดแรกที่พวกเราไปชมคือจตุรัสมาเรียนพลัสกลางเมืองมิวนิก ซึ่งเป็นลานกว้าง ฮิตเลอร์เคยใช้เป็นสถานที่นี้ปลุกระดมประชาชนช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง อาจารย์นฤติได้พาเข้าชมมหาวิหาร Frauenkirche ซึ่งเป็นวิหารที่สูงใหญ่มาก มีรอยเท้าปีศาจที่พื้นปรากฏตามตำนานที่เล่ากันว่า เมื่อสร้างวิหารหลังนี้ใกล้เสร็จได้ถูกฟ้าผ่าพังทลายลงหลายครั้ง เชื่อกันว่าเป็นฝีมือของปีศาจ วิศวกรจึงติดต่อปีศาจบอกให้สร้างโดยไม่ให้มีหน้าต่าง วิศวกรจึงรับปากกับปีศาจที่จะสร้างตามนั้น เมื่อสร้างเสร็จแล้ว จึงให้ปีศาจเข้ามาขึ้นดู จุดที่ปีศาจขึ้นดูไม่พบว่ามีหน้าต่างจริงๆ ปีศาจโกรธมากจึงกระแทกเท้าเป็นรอยเท้าปรากฏอยู่ เมื่อพวกเราลองไปยืนตรงรอยเท้าปีศาจ ก็พบว่าไม่มีหน้าต่างเลย เพราะเสาบังหมด เนื่องจากภายในวิหารมีเสาสูงใหญ่จำนวนมาก แสดงว่าเยอรมันก็มีตำนานเช่นกัน

จากนั้นพวกเราได้ไปชมตึกคาเฟ่ที่ศาลากลางหลังใหม่ ก็จะมีตึกคาเฟ่ร้านชั้นสาม ตั้งแต่เวลา 17.00 น. พวกเราไปยืนรอคอยคูพร้อม ๆ กับนักท่องเที่ยวจำนวนมาก พอถึงเวลาตึกคาเฟ่ก็ออกมาเดินร้านพร้อมด้วยเสียงดนตรี แล้วได้เดินชมร้านค้าที่ส่วนหรรหากลางเมืองมิวนิค สังเกตดูสินค้าเช่นรองเท้า กระเป๋าถือของสตรี และนาฬิกาแล้วพบว่าราคาแพงมากมาก อาจารย์ย่นฤดีเล่าว่า ในเมืองมิวนิคมีพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ที่ใหญ่ที่สุดในยุโรป มีเรือดำน้ำ เครื่องจักรเครื่องยนต์ เครื่องบิน รถไฟทั้งขบวนให้ชม เนื่องจากเป็นวันหยุดพิพิธภัณฑ์ปิดจึงไม่ได้พาเข้าชม จากนั้นอาจารย์ย่นฤดีพาไปรับประทานอาหารเย็นแบบบาวาเรียคืออาหารหมูทอดกรอบชิ้นใหญ่มากกับมันบด 2 ก้อน หลายคนรับประทานไม่หมดเพราะทั้งมากและเลี่ยน

กำลังยืนชมตึกคาเฟ่ที่ศาลากลางหลังใหม่

โรงแรมสไตล์บาวาเรียซานเมืองมิวนิค

วันนี้พวกเราพักที่โรงแรมสไตล์บาวาเรียซานเมืองมิวนิค ชื่อ "Hotel Huber" ตั้งอยู่ในหมู่บ้านOberndorf เมื่อลงจากรถก็ได้กลิ่นชีว้า รุ่งเช้าผู้เขียนออกไปเดินรอบๆโรงแรม พบคอกวัว

และแปลงเกษตรใส่ปุ๋ยคอก (จี้วัว) ด้วย ถึงแม่เป็นชนเมืองหรือชนบท หมู่บ้านก็เป็นระเบียบ เรียบร้อย มีถนนที่สะอาด มีโบสถ์และมีธนาคารด้วย

เมืองอัลทอติง (Altötting) “หัวใจแห่งแคว้นบาวาเรีย”

วันอังคารที่ 29 มีนาคม 2548 หลังจากรับประทานอาหารเช้าในโรงแรมเป็นชา กาแฟ ขนมปัง ไข่ต้ม สลัดผัก หมูแฮม ใส้กรอกให้เลือกลงใจชอบแล้ว ก็ขึ้นรถพบว่าอากาศหนาวอุณหภูมิ 3 องศา c วันนี้เดินทางไปเมืองอัลทอติง (Altötting) เพื่อชม “หัวใจแห่งแคว้นบาวาเรีย” และสักการะแม่พระคำของชาวคาทอลิก ที่เรียกกันว่า “หัวใจแห่งแคว้นบาวาเรีย” เนื่องจากมีตำนานเล่ากันว่า ที่เมืองอัลทอติงนี้เดิมเป็นหมู่บ้านเล็กๆ เมื่อราว ค.ศ.1330 มีศาลรูปแกะสลักแม่พระอุ้มพระเยซูสูง 60 เซนติเมตร เป็นที่เคารพสักการะและเป็นศูนย์รวมของชาวคาทอลิก มีเหตุที่ทำให้มีผู้คนมาสักการะมากขึ้นก็คือ มีเด็กจมน้ำตาย แม่เด็กอุ้มเด็กที่ตายแล้วมาวางหน้ารูปแม่พระให้ช่วยชีวิตบุตร ปรากฏว่าเด็กฟื้น ต่อมาเด็กอีกคนหนึ่งถูกรถทับร่างตาย แม่อุ้มมาขอชีวิต เด็กก็ฟื้นเป็นปกติ ผู้คนจึงหลั่งไหลมาสักการะแม่พระ มาจาริกมาแสวงบุญ จักรพรรดิก็มาสักการะรูปแม่พระ และคนมีนาภาพเขียนสีน้ำมันเล็กๆประดับไว้ที่ผนังของศาลทั้งภายในและภายนอก บนเพดานก็มี ทราบว่านำมาเก็บบน เดิมศาลนี้อยู่กลางทุ่ง เมื่อมีผู้คนมาสักการะ มาจาริก มาแสวงบุญมากขึ้น จึงมีการสร้างวัดสร้างโบสถ์อยู่รอบศาลหลายวัด มีร้านค้าขายของที่ระลึกตามมามากมาย

ปัจจุบันภายในศาลมีหัวใจ 27 ดวงของผู้ปกครองแคว้นบาวาเรียบรรจุอยู่ในโถ (คล้ายโกฏ) 27 โถ เป็นการมอบหัวใจของผู้ปกครองแคว้นบาวาเรียให้แม่พระ จึงเป็นที่มาของชื่อ “หัวใจแห่งแคว้นบาวาเรีย”

เดินทางต่อไปแวะชุปเปอร์มาร์เก็ต อาจารย์ณฤดีให้ซื้อของกินเพื่อนำไปกินยามหิวในรถไฟ และให้ซื้ออาหารกลางวันทานกันเองในร้านแมคโดนัลด์ใกล้ๆกัน โดยทางทัวร์จ่ายค่าอาหารให้คนละ 5 ยูโร (ราว 250 บาท) ในร้านมีแฮมเบอร์เกอร์ชิ้นละ 1-2 ยูโร (ราว 50-100 บาท) น้ำส้ม โลกแก้วละ 1 ยูโร (ราว 50 บาท) เมื่อทานอาหารเสร็จแล้วก็ขึ้นรถ

ชมเมือง Passau

เมืองที่แวะชมคือ “เมือง Passau” ซึ่งเป็นเมืองเก่าอายุราว 2000 ปีมาแล้ว ที่ตั้งของเมืองอยู่ในบริเวณที่สวยงามที่สุด เพราะมีแม่น้ำสามสายสามสีคือแม่น้ำดานูบ แม่น้ำอินน์ และแม่น้ำอิลซ ไหลมาบรรจบและโอบรอบล้อมเมือง และเป็นเมืองชายแดนที่จะไปประเทศออสเตรีย รถเดินทางไปจอดบนเนินสูงเพื่อให้ชมตัวเมืองที่สวยงามก่อน แล้วไปจอดที่ริมแม่น้ำดานูบเพื่อให้เดินชมเมือง อาจารย์ณฤดีพาเดินขึ้นไปชมมหาวิหารซึ่งตั้งอยู่บนเนินสูงของเมือง เป็นมหาวิหารที่เป็นจุดเด่นของเมือง ภายในมีประติมากรรมลอยตัวตกแต่งสวยงามมาก จิตรกรรมฝาผนังทั้งที่ผนัง 4 ด้านและบน

เพดานกวีจิตรระการตา เป็นศิลปะแบบบารอก และมีเครื่องดนตรีคือออแกน 17000 หลอดเสียง สูง 11 เมตร ผนังด้านนอกประดับด้วยฝาปิดหลุมฝังศพแกะสลักเป็นแบบนูนต่ำ เดินดูได้ไม่เบื่อ

เข้าเมืองเวียนนา ประเทศออสเตรีย

เดินทางต่อไปเข้าประเทศออสเตรียซึ่งมีแม่น้ำอิซกั้นระหว่างเยอรมันกับออสเตรีย เมื่อเข้าเขตออสเตรียไม่ต้องตรวจคนเข้าเมือง เพราะใช้วีซ่าเชงเกน ระหว่างทางเริ่มเห็นหิมะที่ยังละลายไม่หมด 2 ข้างทาง เข้าเมืองเวียนนา เมืองหลวงของประเทศออสเตรีย ซึ่งเป็นเมืองที่ใหญ่มาก รวดชิดมาก ถึงที่พักเป็นโรงแรมชานเมืองเวียนนาก็เย็นค่าแล้ว โรงแรมชื่อ “Hotel Ochsenkopf” รับประทานอาหารพื้นเมืองในโรงแรม มีน้ำซูป เส้นหมี่ สลัดผัก ขนมปังเป็นก้อนกลมๆ ใก่ทอด หรือหมูทอดคนละชิ้น และข้าวสวย

พระราชวังเชินบรุน

วันพุธที่ 30 มีนาคม 2548 ตอนเช้าอาจารย์นฤติพาไปชมพระราชวังเชินบรุน ซึ่งเป็นพระราชวังฤดูร้อนของจักรพรรดิและพระประยูรญาติ สร้างขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1569 เพื่อเป็นที่ประทับระหว่างการล่าสัตว์ ต่อมา ค.ศ. 1605 ถูกพวกฮังการีรุกรานและได้ทำลายพระราชวังนี้ ค.ศ. 1614 จักรพรรดิโพรคให้ซ่อมแซมทะนุบำรุงขึ้นมาใหม่ ในระหว่างการซ่อมได้พบตาน้ำพุซึ่งมีน้ำธรรมชาติที่ใสสะอาดบริสุทธิ์ไหลออกมา จึงมีการขนานนามน้ำพุนี้ว่า “เชินบรุน” ต่อมาได้ใช้เป็นชื่อของพระราชวัง พระราชวังเคยถูกทิ้งร้าง และได้มีการซ่อมและปรับปรุงอีกหลายครั้งเพื่อให้งดงามทัดเทียมพระราชวังแวร์ซายของฝรั่งเศส มีห้องที่เปิดให้ชมถึง 40 ห้อง อาจารย์นฤติพาชมและอธิบายให้ฟังแต่ละห้อง เช่น ห้องทรงพระอักษรของจักรพรรดิ ห้องบรรทม ห้องฉลองพระองค์ ห้องรับรอง ห้องพระราชพิธี และห้องนโปเลียนซึ่งเป็นที่ประทับของจักรพรรดินโปเลียน หลายห้องมีภาพวาดขนาดใหญ่ติดที่ผนังแสดงเหตุการณ์ในสมัยนั้นๆ

พระราชวังเชินบรุน

พระราชวังฮอฟบวร์ก

นอกจากพระราชวังเชินบรุนอาจารย์นฤติพาไปชม พระราชวังฮอฟบวร์ก ซึ่งเป็นพระราชวังที่ประทับและเป็นที่ว่าการของจักรพรรดิ สร้างขึ้นครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1460 ต่อมาได้ดัดแปลงในปี ค.ศ. 1754-1773 เพื่อใช้เป็นราชสำนัก ท้องพระโรงประดับด้วยพระสาทิสลักษณ์ของบรรดาเจ้านายในราชสำนักฮอฟบวร์ก ปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑสถานเครื่องใช้ เครื่องแต่งตัว เครื่องประดับของจักรพรรดิ มีทั้งเสื้อผ้า เพชรพลอยและทองคำที่ล้ำค่า แล้วเดินไปชม มหาวิหารสเตฟานโดม ซึ่งอยู่กลางเมืองเวียนนา แวดล้อมด้วยตึกกรมร้านค้าทั้งเก่าและใหม่ เป็นมหาวิหารที่ใหญ่มาก มหาวิหารแล้วเดินไปรับประทานอาหารกลางวันที่ร้านอาหารจีน เป็นอาหารจานเดียวคือเส้นหมี่ราดหน้า และน้ำซุปลคนละถ้วย ก็อิ่มอร่อยแล้ว

อาราม Melk และทะเลสาบเลี้ยวพระจันทร์

จากนั้นขึ้นรถไฟไปแวะชมอาราม Melk ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำดานูบ เป็นอารามที่ก่อสร้างเป็นศิลปะบารอกที่สวยงามมาก ซึ่งดูแล้วเข้มแข็งและหรุหราบทั้งประติมากรรมตกแต่งสีทองเหลืองอร่าม และมีจิตรกรรมฝาผนังด้วย -

อาจารย์นฤติเล่าว่าเดิมบาทหลวงต้องมาเรียนเทววิทยาที่อารามแห่งนี้

อีกแห่งหนึ่งที่แวะชมคือทิวทัศน์ภูเขาแอลปออสเตรีย ณ ทะเลสาบเลี้ยวพระจันทร์ คือมีทะเลสาบคล้ายเลี้ยวพระจันทร์ เนื่องจากวันนั้นมีหมอกลงมากจึงไม่เห็นความงามของทะเลสาบเลี้ยวพระจันทร์

เมือง Salzburg : บ้านเกิดของโมสาร์ท

เดินทางต่อไปเพื่อแวะชม เมือง Salzburg ซึ่งเป็นเมืองหลวงของแคว้น Salzburg ความหมายของ Salzburg คือ “ปราสาทเกลือ” เนื่องจากบริเวณนี้มีเกลืออยู่มากมาย บาทหลวง Ropert ได้เข้ามาตั้งอารามที่เมืองนี้ และได้ทำเหมืองเกลือเป็นครั้งแรก ได้สืบทอดเรื่อยมาจนขนานนามว่า “ปราสาทเกลือ” เกลือทำให้ผู้นำทางศาสนาร่ำรวย และสร้างฐานอำนาจขึ้นมาได้ และเมืองนี้ได้กลายเป็นที่ประทับถาวรของอาร์คบิชอป รวมทั้งเป็นศูนย์กลางทางศาสนา ต่อมาเมือง Salzburg พ่ายแพ้ต่อการรุกรานของนโปเลียน และถูกยกให้เป็นของออสเตรียมาจนถึงทุกวันนี้

เมือง Salzburg : บ้านเกิดของโมสาร์ท

ปราสาทบนเชิงเขา

รูปปั้นของโมสาร์ท

สถานที่ที่น่าสนใจของเมืองนี้มีมากพอสมควร เช่น มหาวิหารซึ่งสร้างเมื่อ ค.ศ.1628 วังที่ประทับของอาร์คบิชอป ปราสาทบนเชิงเขา (มีรถสายพานนำขึ้นไปสู่ปราสาทได้ด้วย) โบสถ์ บ้านเกิดของโมสาร์ท พิพิธภัณฑ์ ศาลาว่าการเมือง เป็นต้น และเมือง Salzburg ยังเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลกจากการเป็นฉากในภาพยนตร์เรื่อง **The Sound of Music** อีกด้วย เรื่องจริงก็เกิดขึ้นที่เมือง

นี้ โมสาร์ทซึ่งเป็นคีตกวีที่มีชื่อเสียงของโลกก็เกิดที่เมืองนี้ ยังมีบ้านเกิดของโมสาร์ทให้แวะชมได้ด้วย แต่ปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑ์ มีคนเดินผ่านไปมาก็แวะยืนดูป้ายบ้านของโมสาร์ทคู่หนึ่ง พวกเราก็ได้แวะดูด้วย

อาจารย์นิติพาชมมหาวิหารและปราสาทที่ตั้งอยู่บนเชิงเขา และเดินชมเมืองไปตามถนนรัฐพิธี ซึ่งเป็นถนนโบราณเคยขายรัฐพิธีมาก่อน ปัจจุบันเป็นถนนคนเดินมีร้านขายอาหารและสินค้านานาชนิดที่ราคาแพงมากสำหรับคนไทย

แวะพักโรงแรมบนเส้นทางขายเกลือโบราณของเยอรมัน

จากเมืองนี้ได้เดินทางต่อไปทางทิศใต้ไปยังภูเขาแอลป์ และเข้าเขตเยอรมันอีกครั้ง สองข้างทางมีหมู่บ้านในบริเวณหุบเขาที่สวยงามและแปลกตา ที่ขาดไม่ได้คือทุกหมู่บ้านจะมีวัดมีวิหารเด่นสง่าอยู่กลางหมู่บ้าน สองข้างทางและตามเชิงเขาและยอดเขามีหิมะที่ยังละลายไม่หมด

แวะพักโรงแรมบนเส้นทางขายเกลือโบราณในบริเวณหุบเขา ชื่อ “Hotel Mauthausl” โรงแรมตั้งอยู่เชิงเขา ถ้าเป็นชั้นหนึ่งต้องเดินลงบันได มองออกไปทางหน้าต่างจะเห็นหิมะและน้ำตก อาหารเย็นที่โรงแรมมีเนื้อเป็นอาหารจานเดียว ในห้องอาหารของโรงแรมมีเตาผิงด้วย ทราบว่าถ้าหากอากาศหนาวมากใช้ฮีตเตอร์ไม่พอต้องใช้เตาผิงด้วย

ชมเมืองอินน์สbruck ออสเตรีย

วันหยุดสัปดาห์ที่ 31 มีนาคม 2548 รุ่งเช้าตื่นขึ้นมาก็เห็นหมอกทั่วไป ผู้เขียนออกไปเดินนอกโรงแรมพบอากาศที่หนาวมาก เมื่อขึ้นรถจึงทราบว่าคุณภูมิ 0 องศา c เดินทางต่อเข้าประเทศออสเตรียอีกครั้งเพื่อไปชม เมืองอินน์สbruck เมืองหลวงของแคว้นทิโรล ซึ่งอยู่ในหุบเขาแอลป์ ออสเตรีย การเดินทางก่อนจะถึงเมืองนี้ต้องผ่านเทือกเขาหลายลูก เมื่อเข้าไปใกล้ตัวเมืองจะมองเห็นตัวเมืองอยู่กลางหุบเขาชัดเจนมาก เมืองอินน์สbruckมีอายุมากกว่า 2000 ปี เคยถูกรอบครองโดยชนเผ่าโรมัน และเป็นเส้นทางสำคัญที่เชื่อมภาคเหนือกับภาคใต้ของยุโรปในยุคที่โรมันมีอำนาจ ในคริสต์ศตวรรษที่ 12 ได้มีการสร้างสะพานเชื่อมฝั่งทั้งสองของแม่น้ำอินน์ (Inn) ซึ่งไหลผ่านกลางเมือง สะพานนี้เองน่าจะเป็นที่มาของชื่อเมืองอินน์สbruck (Innsbrucke คำว่า Brucke แปลว่า “สะพาน”) เนื่องจากทำเลที่ตั้งของเมืองมีความงดงามอยู่กลางหุบเขา จึงทำให้เป็นเมืองโปรดของจักรพรรดิ จักรพรรดิจึงโปรดให้สร้างหลังคาทองขึ้นเพื่อใช้เป็นที่ประทับชมการแสดงต่าง ๆ ใจกลางเมืองอินสbruckจึงมีหลังคาทองเป็นสัญลักษณ์ หลังคาทองนี้มีหน้ามุขเป็นศิลปะโกธิคตอนปลายประดับด้วยทองแดงเคลือบ 2,657 ชิ้น เมื่อพวกเราไปถึงก็ไปชมจุดนี้ก่อน ปัจจุบันหลังคาทองกลายเป็นร้านค้า และบริเวณนี้ก็เป็นย่านการค้าที่มีผู้คนมากพอสมควร มีสินค้าประเภทเครื่องแก้วเจียรนัยที่มีชื่อเสียงของเมืองนี้ อาจารย์นิติจึงพาไปชมสินค้าในร้านนี้ ที่น่าสนใจคือมีคนไทยคอยต้อนรับให้คำแนะนำและให้เข้าห้องน้ำฟรี แต่ราคาของเครื่องแก้วเจียรนัยราคาแพงมาก ถึงแม้จะ

สวยงามและประณีตก็ตาม ใกล้เคียง ๆ ร้านนี้มีจิตรกรนำภาพมาวางขาย และรับเขียนภาพเหมือนให้ด้วย อาจารย์ยังดีให้พวกเราซื้ออาหารกลางวันรับประทานกันเองตามอิสระในร้านแมคโดนัลด์ เมืองอินน์สbruckนี้มีชื่อเสียงไปทั่วโลก เนื่องจากครั้งหนึ่งคือเคยจัดแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวเมื่อหลายปีมาแล้ว

เมืองวาอุส เมืองหลวงของรัฐลิคเทินสไตน์

ตอนบ่ายเดินทางไปชม เมืองวาอุส เมืองหลวงของรัฐลิคเทินสไตน์ ซึ่งเป็นรัฐอิสระหรือประเทศขนาดเล็กเช่นเดียวกับรัฐวาติกันและโมนาโก เป็นรัฐที่ตั้งอยู่กลางหุบเขาเช่นเดียวกับเมืองอินน์สbruck การเดินทางไปเมืองนี้ต้องผ่านอุโมงค์หลายอุโมงค์ และอุโมงค์ที่ยาวที่สุดที่พวกเราผ่านคือยาวถึง 12 ก.ม. แต่ก็ยังเป็นอุโมงค์ที่ยาวเป็นอันดับสองของเทือกเขาแอลป์ เพราะอุโมงค์ที่ยาวที่สุดของเทือกเขาแอลป์ยาวถึง 17 ก.ม.(ซึ่งพวกเราไม่ได้ผ่าน) สังเกตเห็นภายในอุโมงค์มีโทรศัพท์เป็นระยะ ๆ อาจารย์ยังดีเล่าว่าเทือกเขาช่วงนี้เป็นปราการกันประเทศออสเตรียกับสวิตเซอร์แลนด์เดิมในการเดินทางข้ามภูเขาช่วงนี้ลำบากมาก คนเดินทางมักประสบอุบัติเหตุบ่อย ๆ มีบาทหลวงอยู่บนภูเขาได้เลี้ยงสุนัขไว้ด้วย เมื่อคนประสบอุบัติเหตุก็จะให้สุนัขไปช่วยค้นหา สุนัขบางตัวฉลาดมากสามารถช่วยชีวิตคนได้ เมื่อมีการเจาะอุโมงค์ได้แล้วก็ไม่มีคนเดินทางบนเส้นทางนี้อีกเลย

รัฐลิกเทินสไตน์ ตั้งอยู่เหนือระดับน้ำทะเลถึง 2599 เมตร มีเนื้อที่กว้างเพียง 12 ก.ม. ยาว 24 ก.ม. มีหมู่บ้าน 11 หมู่บ้าน มีประชากร 33,000 คน มีเจ้าปกครองและสืบราชวงศ์ต่อ ๆ กันมา (เป็นเพียง “เจ้า” ไม่ได้เป็นถึง “กษัตริย์” ปัจจุบันยังมีเจ้าปกครองมีปราสาทอยู่บนเชิงเขาสามารถมองเห็นได้ กล่าวกันว่าเจ้าผู้ครองรัฐนี้มีทรัพย์สินสมบัติมากมาย โดยเฉพาะภาพวาดล้ำค่ามีมากกว่า กษัตริย์องค์ใดในยุโรป ความเป็นมาของรัฐนี้เริ่มเป็นเมืองวาอูสเมื่อปี ค.ศ. 1342 ต่อมาปี ค.ศ. 1749 ได้ตั้งเป็นรัฐอิสระ ปี ค.ศ. 1809 ประกาศเป็นรัฐอิสระไม่ขึ้นกับยุโรป และสมัครเข้าเป็นสมาชิกยุโรป เมื่อปี ค.ศ. 1990

รถจอดให้เราเดินชมเมืองวาอูส ผู้เขียนเดินชมเมืองพบที่ทำการของรัฐหรือศาลากลาง เป็นอาคารเล็กๆหลังเดียว ประกอบด้วยกระทรวงต่าง ๆ อยู่ในอาคารหลังนี้ เดินชมแกลลอรี่แสดงภาพเขียนและประติมากรรม มีประติมากรรมขนาดใหญ่บางชิ้นตั้งแสดงอยู่กลางแจ้ง เข้าไปในที่ทำการไปรษณีย์พบว่ามึบริการอินเทอร์เน็ตเพียงที่เดียว พบคนไทย 2 คนในร้านขายของที่ระลึก ตัวเมืองไม่ใหญ่นัก ผู้คนก็ไม่มากนัก

เข้าประเทศสวิตเซอร์แลนด์

จากนั้นเดินทางต่อไปอีกราว 10 ก.ม.ก็เข้าประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เพื่อพักแรมในโรงแรมกลางหุบเขาแอลป์ เส้นทางช่วงนี้ผ่านทะเลสาบมากมายหลายแห่ง เนื่องจากมีน้ำแข็งก้อนมหึมาบนภูเขาไหลเป็นธารน้ำแข็งลงมา แล้วกดทับพื้นดินเป็นหลุมเป็นบ่อ เป็นธารน้ำแข็งขนาดใหญ่ เมื่อน้ำแข็งละลายจึงกลายเป็นทะเลสาบใหญ่น้อยมากมายในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ริมทะเลสาบบางช่วงเขาทำเป็นอุโมงค์เพราะคงสร้างเป็นถนนยากมาก ถนนบางช่วงทำเป็นหลังคาจะป้องกันก้อนหินถล่มลงมา

พวกเราถึงที่พักเป็นโรงแรมใน หุบเขา Unterschachen ชื่อ Hotel Alpina เป็นอาคารสามชั้น มองเห็นภูเขาและหิมะรอบทุกทิศทีเดียว บ้านเรือนก็มีหิมะบนหลังคา รวมทั้งสนามหญ้าก็มีหิมะเช่นกัน พวกเรารับประทานอาหารเย็นในโรงแรม ซึ่งเป็นอาหารฝรั่งเศสจานเดียว มีไก่และหมูให้เลือก ถ้าใครทานไม่อิ่มเขาก็เติมให้

เมืองในหุบเขา Unterschachen

ยามเช้าหน้าโรงแรมที่พัก

ขึ้นเขา Sidisalp เพื่อชมหิมะ

วันศุกร์ที่ 1 เมษายน 2548 รุ่งเช้าผู้เขียนออกไปเดินรอบๆ โรงแรม พบโบสถ์อยู่บนเนินจึงเดินขึ้นไปดู มีที่ฝั่งศพอยู่รอบ ๆ โบสถ์ และมีธนาคารอยู่ใกล้ๆ โรงแรมด้วย ใกล้ๆ โรงแรมเป็นหมู่บ้าน มีหิมะทั้งบนหลังคาบ้าน และสนามหน้าบ้าน อากาศหนาวมาก

ชมหิมะบนเขา Sitlisalp

ใกล้ ๆ โรงแรมที่พัก

หลังจากรับประทานอาหารเช้าแล้ว อาจารย์นฤดีให้พวกเราขึ้นรถเพื่อไปขึ้นเขาชมหิมะบนเขา รถแล่นไปราว 1 ก.ม.ก็ให้ลงเดินไปอีกราว 1 ก.ม. เนื่องจากถนนช่วงนี้ปกคลุมด้วยหิมะ รถแล่นไม่ได้ต้องให้พวกเราเดินไปตามถนนที่ปกคลุมด้วยหิมะ บางช่วงก็ลื่น ต้องเดินข้างถนนที่มีหญ้าหรือเป็นพื้นดิน ผู้เขียนคิดว่าจะเดินไปไม่ไหวเพราะทั้งหนาวเย็นและเหนื่อย แต่ก็เดินไปจนถึงที่ที่จะขึ้นกระเช้าไฟฟ้า จากนั้นก็ขึ้นกระเช้าไฟฟ้าซึ่งนั่งได้ 4 คนไปบนเขา Sitlisalp เพื่อชมหิมะบนเขา Sitlisalp เป็นส่วนหนึ่งของภูเขาแอลป์ บนเขาเป็นลานกว้าง มีบ้านหลังเล็ก ๆ หลายหลัง ที่สร้างขึ้นเพื่อทำเนยแข็งพื้นบ้าน และเป็นที่พักเวลาตอนวิวขึ้นไปที่นั้น ผู้เขียนสงสัยเหมือนกันว่าเขาตอนวิวขึ้นไปได้อย่างไร คงต้องอ้อมเขาหลายลูกก็ได้ บนเขาทุกคนต้องใส่แว่นกันแดดด้วย เพราะมีแสงสะท้อนจากหิมะแรงมาก พวกเราทยอยขึ้นไปครั้งละ 4 คน อย่างมาก 5 คน มีกระเช้าเพียง 2

กระเช้าขึ้นลงสลับกัน เจ้าของเป็นผู้สูงอายุสามีภรรยา ภรรยาบริการอยู่ข้างล่าง สามีบริการอยู่ข้างบน เนื่องจากช่วงนี้ไม่ใช่ฤดูท่องเที่ยว จึงมีเฉพาะพวกเราเพียงกลุ่มเดียว อาจารย์ธฤติบอกว่าต้องจองล่วงหน้า เมื่อพวกเราเพลิดเพลินกับการเดินชมหิมะและถ่ายรูปแล้ว ก็ทะยอยกันลงมา และเดินกลับจนถึง โรงแรมที่พัก ตอนกลางวันก็รับประทานอาหารในโรงแรม เป็นอาหารจานเดียวเช่นเคย

วิลเลียมเทล บิดาแห่งเสรีภาพของสวิตเซอร์แลนด์

ตอนบ่ายเดินทางไปชมเมืองเล็กๆสองเมืองตามรอยประวัติศาสตร์ของสวิตเซอร์แลนด์ เมืองแรกคือ เมือง **Burglen** ซึ่งเป็นเมืองเกิดของ วิลเลียมเทล บิดาแห่งเสรีภาพของสวิตเซอร์แลนด์ ตามประวัติศาสตร์ของสวิตเซอร์แลนด์กล่าวว่า วิลเลียมเทลเป็นนายพรานใช้หน้าไม้ยิงสัตว์ได้แม่นยำมาก ในคริสต์ศตวรรษที่ 13 เขาถูกตัวแทนของเยอรมัน (ที่ดูเลฆมชนนี้) จับ เพราะไม่ทำความเคารพ และได้จับบุตรชายของเขามัดกับต้นไม้ ทั้งยังบังคับให้เขายิงหน้าไม้ไปยังผลแอปเปิลที่อยู่บนศีรษะของบุตรชาย เขาสามารถยิงลูกแรกก็ถูกผลแอปเปิลแล้ว ทำให้ตัวแทนของเยอรมันไม่พอใจ และเขาถูกนำตัวไปขังคุกที่เมืองลูเซิร์น เขาสามารถล่อลวงทหารที่คุมตัวเขา แล้วเอาตัวรอดได้ และยังสามารถยิงตัวแทนของเยอรมันตาย ชาวสวิสจึงยกย่องเขาเป็นผู้นำ พวกเราได้แวะชมเมือง Burglen ซึ่งเป็นบ้านเกิดของวิลเลียมเทล มีศาลของวิลเลียมเทล และมีพิพิธภัณฑ์วิลเลียมเทลด้วย อีกเมืองหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้ๆกันคือเมือง Aldorf เป็นเมืองที่วิลเลียมเทลถูกบังคับให้ยิงหน้าไม้ไปยังผลแอปเปิลบนศีรษะบุตรชายตัวเอง มีอนุสาวรีย์รูปปั้นของวิลเลียมเทลและบุตรชายด้วย

เมืองลูเซิร์น (Luzern)

จากนั้นเดินทางต่อไปเพื่อไปชม เมืองลูเซิร์น (Luzern) เป็นเมืองที่ตั้งอยู่ใจกลางของสวิตเซอร์แลนด์ และอยู่ริมทะเลสาบสี่พันรัฐ เมืองลูเซิร์นเป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของสวิตเซอร์แลนด์ เมื่อถึงเมืองลูเซิร์นอาจารย์ธฤติพาไปชมอนุสาวรีย์สิงโตที่หน้าผา จากนั้นให้เดินชมเมืองได้ตามอิสระ ผู้เขียนเดินข้ามไปตามสะพานชาเปล (Chapel Bridge) ซึ่งเป็นสะพานไม้โบราณและเป็นสัญลักษณ์ของเมืองลูเซิร์น มีอายุกว่า 650 ปี ต้องซ่อมแซมปฏิสังขรณ์หลายครั้ง ล่าสุดเกิดเพลิงไหม้เมื่อปี ค.ศ. 1993 ต้องสร้างสะพานใหม่เกือบทั้งหมดตามแบบของเดิม ใกล้เคียง สะพานมีหอคอยกลางน้ำ เป็นหอคอยแปดเหลี่ยมตั้งอยู่กลางแม่น้ำ เดิมใช้เป็นคุกขังนักโทษ แต่ปัจจุบันทำเป็นร้านขายของที่ระลึก นอกจากนี้ยังมีอาคารสถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์หลายแห่ง เช่น โบสถ์เซซุอิตเก่าเป็นศิลปะแบบบารอก พิพิธภัณฑ์การคมนาคม และห้องฟ้าจำลอง เป็นต้น

อนุสาวรีย์สิงโต

สะพานชาเปล (Chapel Bridge)

แล้วเดินทางกลับไปพักที่ Hotel Alpina ในหมู่บ้าน Unterschachen อีกหนึ่งคืน

มหาวิหาร Einsiedeln

รุ่งขึ้นเช้าวันเสาร์ที่ 2 เมษายน 2548 เดินทางไปชม มหาวิหาร Einsiedeln เป็นมหาวิหารที่ใหญ่มาก ภายในมหาวิหารมีคนสูงอายุเป็นส่วนมากกำลังทำพิธีทางศาสนา มหาวิหารนี้เป็นที่ประดิษฐานพระรูปแม่ดออันศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นที่เคารพของชาวคาทอลิกทั่วยุโรป

เมือง Zurich

แล้วเดินทางต่อไปยัง เมือง Zurich เป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดของสวิตเซอร์แลนด์ อาจารย์ณฤดีได้พาเข้าชม พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติของสวิตเซอร์แลนด์ มีโบราณวัตถุที่ถูกจัดแสดงไว้น่าชมมาก

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติของสวิตเซอร์แลนด์

มีทั้งสมัยก่อนประวัติศาสตร์ เช่น โครงกระดูกคนที่ถูกฝังพร้อมเครื่องใช้ที่วางไว้ข้างๆ โบราณวัตถุสมัยประวัติศาสตร์ก็มีหลากหลาย ซึ่งเขาจัดแสดงไว้ในชั้นใต้ดินด้วย ใกล้เคียงมีย่านการค้าห้างร้านที่หุ้รหราบถนน Bahnhof ซึ่งเขาทำเป็นชั้นใต้ดินด้วย ผู้เขียนลงไปชมสินค้าในชั้นใต้ดินซึ่งมีสินค้าหลากหลายที่ราคาแพงสำหรับคนไทย

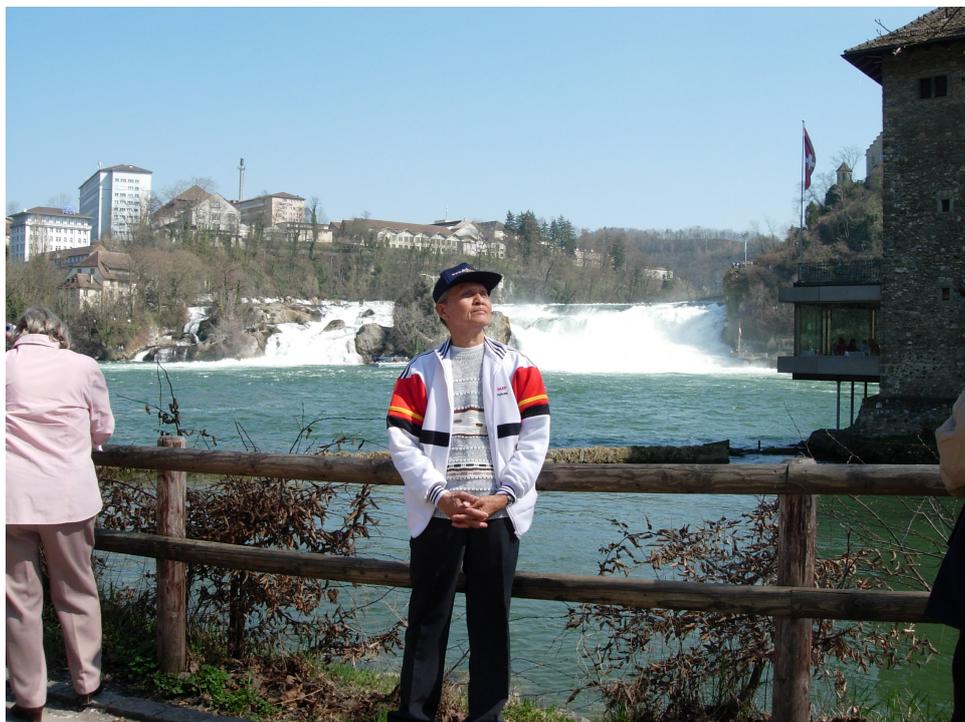
จากนั้นอาจารย์ณฤดีพาไปริมทะเลสาบเพื่อรับประทานอาหารกลางวัน เป็นอาหารที่แจกให้คือไส้กรอก ขนมปังและเครื่องดื่ม บรรยากาศริมทะเลสาบก็ดี มีที่นั่งให้รับประทานและชมทิวทัศน์ของทะเลสาบไปด้วย

ริมทะเลสาบ

น้ำตก Rheinfall

แล้วเดินทางต่อไปแวะชม น้ำตก **Rheinfall** ซึ่งเป็นน้ำตกที่ใหญ่ที่สุดของยุโรป เกิดจากการที่แม่น้ำไรน์ซึ่งเป็นแม่น้ำนานาชาติที่ใหญ่ที่สุดของยุโรปไหลจากต้นน้ำในเทือกเขาแอลป์มายังบริเวณที่พื้นที่โลกเปลี่ยนระดับจึงกลายเป็นน้ำตกที่สวยงามมาก ตัวน้ำตกสูง 25 เมตร กว้าง 150 เมตร มีอายุราว 14,000 – 17,000 ปี พวกเราเดินดูและถ่ายรูปไกลจากตัวน้ำตกพอสมควร เพราะถ้าเดินไปใกล้ๆน้ำตกจะเสียเวลามาก แต่ก็ได้เห็นน้ำตกที่สวยงามมาก

เบื้องหลังคือน้ำตก Rheinfall

เมือง Konstanz เยอรมัน

เดินทางต่อเข้าประเทศเยอรมันอีกครั้ง ด้านเข้าเยอรมันช่วงนี้ต้องนำพาสปอร์ตของทุกคนไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจอีกครั้ง จึงเสียเวลาพอสมควร บางคนใส่ไว้ในกระเป๋าใบใหญ่ซึ่งอยู่ใต้ท้องรถยนต์ ต้องเสียเวลาค้น เมื่อเรียปร้อยแล้วก็เดินทางไปยังเมือง Konstanz ซึ่งตั้งอยู่ริมทะเลสาบ Konstanz เป็นทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดของยุโรป อีกทั้งเป็นพรมแดนธรรมชาติระหว่าง 3 ประเทศด้วยกัน คือเยอรมัน ออสเตรีย และสวิตเซอร์แลนด์ วิวชมเมืองและทิวทัศน์ริมทะเลสาบคู่หนึ่งสังเกตเห็นผู้คนนั่งทานอาหารและเครื่องดื่มริมถนนคนเดินกันมาก มีเหลือที่สำหรับคนเดินกลางถนนเพียงเล็กน้อย ดูเขามีความสุขกับการนั่งทานอาหารและคุยกัน จากนั้นจึงไปพักที่โรงแรมริมทะเลสาบชื่อ Hotel Krone คืนนี้ผู้เขียนพักคนเดียวแยกกับเพื่อนร่วมห้อง เพราะเป็นห้องเล็กเตียงเดี่ยวสำหรับพักคนเดียว เมื่อนำกระเป๋าเข้าห้องพักแล้ว ก็ลงมารับประทานอาหารเย็นในห้องอาหารของโรงแรม มีซุปร้อนชนิดหนอยคล้ายต้มยำของไทยเรา และมีข้าวและกับข้าวจานใหญ่จานเดียวเป็นผัดผักรวม ผู้เขียนรู้สึกว่าคุณได้อิ่มอร่อยพอสมควร เสร็จแล้วก็กลับห้องพัก เปิดดูโทรทัศน์พบข่าวสดจาก CNN คือข่าวการถึงแก่กรรมของสันตปาปา

เทือกเขาป่าดำและทะเลสาบ Titisee

วันอาทิตย์ที่ 3 เมษายน 2548 เดินทางไปบนเส้นทางสู่ ป่าดำ ที่เรียก “ป่าดำ” เพราะมีเทือกเขาชื่อ “เทือกเขาป่าดำ” กั้นประเทศเยอรมันกับฝรั่งเศส มีความยาวถึง 160 กิโลเมตร ที่

น่าสนใจคือมีต้นสนสีเขียวเข้มไม่ผลัดใบตลอดปี ชาวบ้านนำไม้สนนี้มาแกะสลักเป็นผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน เมื่อพวกเราผ่านบริเวณเทือกเขาป่าดำ จะเห็นป่าสนมากมาย บ้านเรือนมีหลังคาลาดเอียงมากเพื่อให้หิมะไหลได้เร็ว เพราะถ้าไม่ทำให้ลาดเอียงมากมากอาจทำให้หลังคาพังได้ พวกเราแวะชม ทะเลสาบ Titisee มีเรือพนักท่องเที่ยวยุโรปชมทะเลสาบด้วย และมีร้านค้าขายของที่ระลึกประเภทไม้แกะสลักเป็นตุ๊กตาและของชำร่วยที่หลากหลาย

เมือง Freiburg

จากนั้นเดินทางต่อไปแวะ เมือง Freiburg ซึ่งเป็นเมืองโบราณที่ใหญ่ที่สุดในบริเวณป่าดำ ยังมีวังของเจ้าเมืองเก่าอยู่บนเชิงเขา และมีเคเบิลคาร์พนักท่องเที่ยวยุโรปชมได้ด้วย นอกจากนี้ยังมีป้อม ประตูเมืองและกำแพงเมืองเหลือให้เห็นอยู่บ้าง แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญคือ มหาวิหาร Munsler ซึ่งพวกเราได้เข้าไปชมในมหาวิหารด้วย ลักษณะเป็นศิลปกรรมแบบโกธิค ภายในมหาวิหารกำลังทำพิธีทางศาสนาเพื่อไว้อาลัยสันตปาปาที่ถึงแก่กรรมเมื่อคืนนี้ นอกจากนี้เมือง Freiburg ยังได้ชื่อว่าเป็นเมืองมหาวิทยาลัยเก่าแก่ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1457 อีกด้วย

สวนสนุก Europapark

ตอนบ่ายเดินทางไปชม สวนสนุก Europapark ซึ่งเป็นสวนสนุกที่ใหญ่ที่สุดของเยอรมัน เปิดให้เข้าชมครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ.1975 และเคยได้รับเสียงโหวตให้ชนะสวนสนุกดิสนีย์แลนด์ของอเมริกาเมื่อปี ค.ศ. 1997 อีกด้วย บริเวณสวนสนุกกว้างขวางมาก ไม่สามารถชมได้ทั่วถึง แบ่งเป็นโซนของประเทศต่างๆ เช่น เยอรมัน อิตาลี ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ อังกฤษ รัสเซีย ฮอลแลนด์ สแกนดิเนเวีย ออสเตรีย สเปน ปอร์ตุเกส นอกจากนี้ยังมีโซนโลกของเด็ก โซนที่มีเครื่องเล่นที่ตื่นเต้นหวาดเสียวฉบับลิบอย่าง เป็นต้น

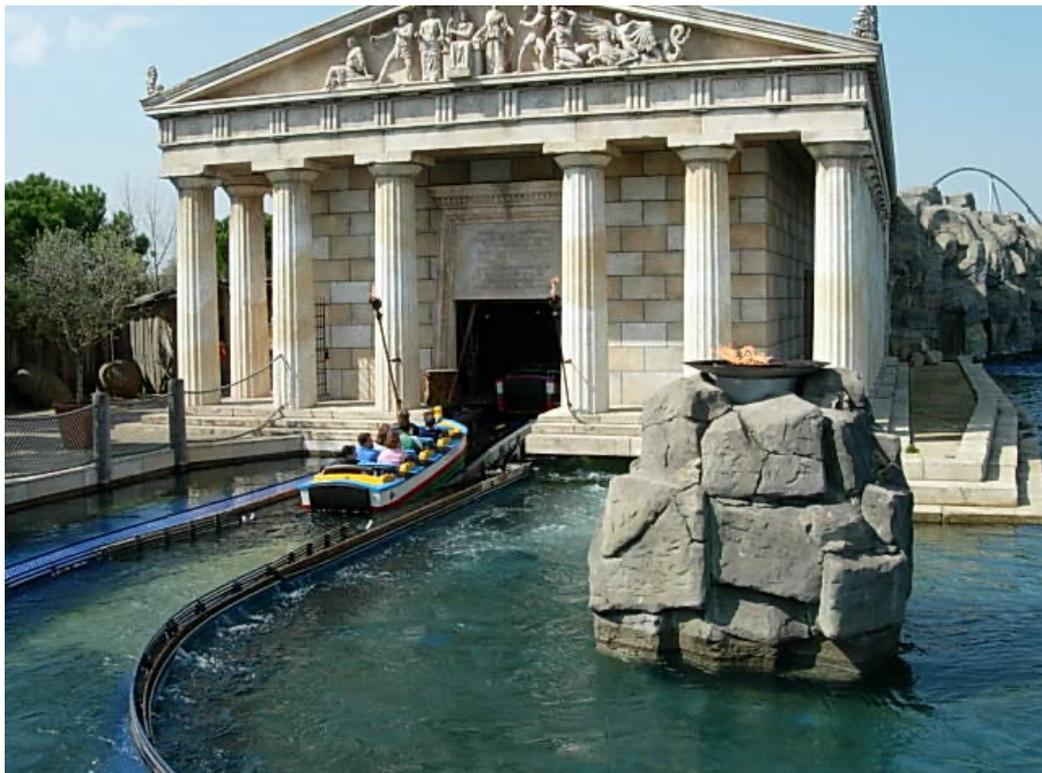
สวนสนุก Europapark

ผู้เขียนได้นั่งรถไฟลอยฟ้ารอบบริเวณสวนสนุก ได้เข้าชมโชว์สเก็ตน้ำแข็งบรดีโอโลก (Ice Show) ทราบว่าผู้แสดงเป็นคาราระดับแชมป์เอ็นทีเอ็น ได้เข้าชม โชว์การต่อสู้บนหลังม้าของอศวินยุคกลาง ในสนามอาเรนา ชมภาพยนตร์ 4 มิติ (Magic Cinema 4 D) ซึ่งน่าชมมาก ได้นั่งเรือที่เล่นเข้าไปในอุโมงค์และเล่นลงจากที่สูงพอสมควร ได้นั่งรถเข้าไปดูไดโนเสาร์ในถ้ำมืดๆ ได้ขึ้นหอสูงที่หมุนดูบริเวณสวนสนุกได้โดยรอบ ผู้เขียนพยายามถ่ายรูปได้หลายจุดของสวนสนุก สำหรับการเข้าชมการแสดงหรือเล่นเครื่องเล่นต่างๆฟรีทั้งหมด เพราะเสียค่าผ่านประตูแล้ว 27 ยูโร (ประมาณ 1450 บาท) แต่ถ้าเข้าเป็นคณะจะได้ส่วนลดบ้าง

สวนสนุก Europapark

สวนสนุก Europapark

โรงแรมเล็กๆในเมือง Lahr เขตป่าดำ

จากนั้นก็ไปพักที่โรงแรมเล็กๆในเมือง Lahr เขตป่าดำ ชื่อ **Hotel Sonne Post** โรงแรมตั้งอยู่ในถนนคนเดินที่รถยนต์เข้าไปไม่ได้ ต้องเดินเข้าไปราว 200 เมตร อาจารย์นฤติบอกพวกเรากล่วงหน้าแต่เช้าแล้วว่าให้จัดเสื้อผ้าใส่กระเป๋าใบเล็กไว้ เพื่อหิ้วเข้าไปได้สะดวก เมื่อนำกระเป๋าไปเก็บแล้ว ก็เดินออกมารับประทานอาหารเย็นซึ่งเป็นอาหารจีน เป็นอาหารจีนมื้อแรกในยุโรปที่มีอาหารหลายอย่าง ทั้งหมู ไก่ ปลา ผักผักและต้มจืด แตกต่างไปจากอาหารมื้อก่อน ๆ ซึ่งเป็นอาหารจานเดียว พวกเราทานกันไม่หมด อาจารย์นฤติบอกว่าเมื่อเราสั่งจองอาหารจีน เขาต้องจัดให้เป็นชุดอยู่แล้ว

ถนนคนเดินในเมือง Lahr

ลักเซมเบิร์ก เมืองหลวงของลักเซมเบิร์ก (Luxembourg)

วันจันทร์ที่ 4 เมษายน 2548 เดินทางไป เมืองลักเซมเบิร์ก เมืองหลวงของ ประเทศลักเซมเบิร์ก เนื่องจากระยะทางช่วงนี้ไกลพอสมควรจึงต้องพักกลางทางเมื่อเวลา 11.50 น. เพื่อรับประทานอาหารกลางวันประเภทอาหารจานด่วนที่อาจารย์นฤดีเตรียมมาแจก มีขนมปัง ไข่กรอก และเครื่องดื่ม ที่พักกลางทางนี้มีห้องน้ำ โต๊ะหินอ่อนให้นั่งและมีถังขยะด้วย นับว่าสะดวกสบายพอสมควร จากนั้นก็เดินทางไปชม เมืองลักเซมเบิร์ก ซึ่งเป็นเมืองเก่าตั้งอยู่บนเนินเขา มีหุบเหวลึกล้อมรอบตัวเมืองไว้ 3 ด้าน อีกด้านหนึ่งเป็นเนินเขา ถือว่าที่ตั้งเมืองถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักยุทธศาสตร์ในยุคกลาง ตามประวัติศาสตร์ไม่มีกองทัพข้าศึกใดสามารถมาโจมตีเมืองนี้ได้ กลางเมืองมีมหาวิหารโกธิคที่สวยงาม และสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์อย่าง ปราสาทลักเซมเบิร์ก พวกเราได้นั่งรถพ่วงพาเที่ยวชมเมืองซึ่งยังมีป้อม กำแพงเมือง ประตูเมืองเหลืออยู่ในสภาพดีพอสมควร

ทัศนียภาพกรุงลักเซมเบิร์ก

กรุงบรัสเซลส์ เมืองหลวงของเบลเยียม

เดินทางต่อไปยังกรุงบรัสเซลส์ เมืองหลวงของ ประเทศเบลเยียม เมื่อเข้าเขตประเทศเบลเยียมพบว่ามีการเลี้ยงวัวกลางทุ่งหญ้าสีเขียว ซึ่งจะไม่มีพบในประเทศเยอรมันหรือออสเตรเลียที่ผ่านมา เมื่อไปถึงกรุงบรัสเซลส์ อาจารย์ณฤติพาไปชมจัตุรัสกลางเมืองที่ได้รับการยกย่องว่าสวยที่สุดในยุโรป เนื่องจากมีอาคารรายรอบที่มีหน้าบันแบบต่างๆประดับด้วยปูนปั้นลวดลายผสมทองสวยงามอร่ามตา ตามปกติที่ลานกว้างปูด้วยพรม แต่วันที่พวกเราไปชม เขาทำประติมากรรมจากเศษวัสดุประเภทกระป๋องเครื่องดื่มโดยทำเป็นรูปคนตั้งเรียงรายเต็มลาน

อนุสาวรีย์เด็กฉี่

สภาพอาคารบ้านเรือนใน กรุงบรัสเซลส์ ส่วนใหญ่จะถูกตั้งให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ค่อยมีชอกชอยมากนัก จุดศูนย์รวมของตัวเมืองคือ จัตุรัสกรอกปลาทู ซึ่งเป็นจัตุรัสกลางเมืองที่มีความคึกคักเป็นพิเศษ ถัดจากจัตุรัสกลางเมืองไปไม่กี่ถนนก็มี อนุสาวรีย์เด็กฉี่ ที่นักท่องเที่ยวจะต้องมาแวะชมกัน เด็กคนนี้ชื่อ “แมนนิเคน ฟิส” ซึ่งเป็นเด็กที่รักของชาวเมือง ตำนานของเด็กคนนี้มีหลายตำนาน เช่น เป็นเรื่องของขุนนางชั้นสูงชาวเบลเยียมคนหนึ่งตามหาลูกชายที่หายไปจากบ้าน เขาตามหาถึง 2 วันจึงพบลูกชายกำลังยืนฉี่อยู่ เขาดีใจมากถึงกับสร้างรูปปั้นเด็กฉี่นี้ขึ้นมา ส่วนอีกตำนานหนึ่งเล่าว่า มีศัตรูมาล้อมกรุงบรัสเซลส์ไว้ และใช้พื้นที่ได้กำแพงเมืองเป็นที่เก็บถังใส่ดินปืน ต่อมาเกิดไฟไหม้อาจทำให้ถังใส่ดินปืนระเบิดได้ ปรากฏว่ามีเด็กชายชาวพื้นเมืองเห็นเข้าจึงเข้าไปยื่นฉี่เพื่อดับไฟ จึงทำให้กรุงบรัสเซลส์รอดพ้นจากภัยพิบัติ ชาวกรุงบรัสเซลส์จึงสร้างอนุสาวรีย์เด็กฉี่นี้ขึ้น

จัตุรัสกรองศ์ปลาซ

หลังจากชมและถ่ายรูปอนุสาวรีย์เด็กก็กันแล้ว อาจารย์ณฤดีได้พาพวกเราเดินชมย่านการค้าที่หุรรหาของกรุงบรัสเซลส์มีภัตตาคารอาหารทะเล ซึ่งตกแต่งหน้าร้านด้วยอาหารทะเลนานาชนิด ราคาอาหารคงแพงน่าดู จึงไม่พาพวกเรารับประทานอาหารที่ภัตตาคารเหล่านี้ แต่พาไปรับประทานอาหารจีนที่ภัตตาคารอาหารจีน มีอาหารหลายอย่างทั้งปลา เป็ด หมู ผัดผักรวม น้ำซุปรี่ว๊วๆ และผลไม้

โรงแรมระดับ 4 ดาว

วันนี้พักโรงแรมซานเมืองชื่อ **Express Holiday Inn** เป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว ส่วนมากเขา รับแขกที่มาพักจากสนามบิน เป็นโรงแรมดีกว่าโรงแรมที่เคยพักวันก่อนๆ เช่น มีเตียงคู่ มีอ่างอาบน้ำอุ่น มีอินเทอร์เน็ตให้ใช้แต่ต้องเสียค่าบริการ 5 ยูโรและใช้ได้เพียง 15 นาทีเท่านั้น

เนเธอร์แลนด์ หรือฮอลแลนด์

วันอังคารที่ 5 เมษายน 2548 เดินทางเข้า ประเทศเนเธอร์แลนด์ หรือฮอลแลนด์ ระหว่างทางพบกัณฑ์ลมริมถนนเป็นระยะๆ เนื่องจากเนเธอร์แลนด์ มีภูมิประเทศที่เรียกกันว่า “ดินแดนแห่งน้ำ Waterland” (Holland แปลว่า “Waterland”) มีพื้นที่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล จึงต้องสร้างกำแพงและเขื่อนกั้นน้ำทะเล แล้วทำกัณฑ์ลมวิดน้ำออก และยังใช้กัณฑ์ลมในการผลิตพลังงานเพื่อใช้งานในโรงสีข้าว ใช้เลื่อยท่อนซุงให้เป็นแผ่นกระดาน ใช้แปรสภาพเส้นใยมาเป็นเสื้อผ้า เป็นต้น เดิมมี

กัณฑ์ลมากกว่า 9000 หลัง ปัจจุบันเหลือราว 1000 หลัง เนื่องจากมีการเปลี่ยนมาใช้เครื่องจักรไอน้ำ และมอเตอร์มากขึ้น แต่ก็ยังอนุรักษ์กัณฑ์ลที่เหลืออยู่ไว้คู่กับฮอลแลนด์ต่อไป

สวนเคอเกินฮอฟ (Keukenhof)

พวกเราได้แวะชมสวนดอกไม้ในฤดูใบไม้ผลิที่ใหญ่ที่สุดคือสวนเคอเกินฮอฟ (Keukenhof) ซึ่งมีดอกทิวลิปและดอกไม้ประดับชนิดทั้งหลายสีและรูปทรงต่างๆบนเนื้อที่กว่า 100 ไร่ เนื่องจากเวลาใกล้เที่ยงอาจารย์ณฤดีจึงแจกอาหารคือไส้กรอก ขนมปัง และเครื่องดื่มเพื่อนำไปรับประทาน เมื่อเดินชมสวน อาจารย์ณฤดีให้พวกเราเดินชมสวนได้ราว 3 ชั่วโมงเศษ เนื่องจากเป็นสวนใหญ่มาก เขาแบ่งเป็น 6 โซน มีทั้งแปลงดอกไม้ที่แยกกันแปลงละสี มีเรือนกระจกที่มีดอกไม้มากมายหลากสี และมีนิทรรศการเกี่ยวกับดอกไม้ และศิลปะจากแก้วด้วย เดิมสวนนี้เป็นสวนสาธารณะ ประมาณปี ค.ศ.1950 สมาคมผู้ส่งเสริมการปลูกดอกไม้ที่ใช้หัวของเมืองลิชเซ่ ได้ใช้สถานที่แห่งนี้เป็นที่ปลูกพันธุ์ของดอกทิวลิปชนิดต่างๆมากมายหลายสี วันที่พวกเราไปชมมีนักท่องเที่ยวเดินชมสวนดอกไม้กันมากมาย ทราบว่ามีผู้เข้าชมปีละราว 4 ล้านคน

กัณฑ์ล

สวนเคอเกินฮอฟ (Keukenhof)

หมู่บ้านหัตถกรรม

จากนั้นเดินทางต่อไปชมหมู่บ้านหัตถกรรมของชาวฮอลแลนด์ ซึ่งเป็นหมู่บ้านชนบท มีการทำรองเท้าไม้ เนยแข็ง เครื่องกระเบื้องบลูไวท์ และของที่ระลึกต่างๆ พวกเราได้เข้าชมการทำเนยแข็งตามบ้านด้วย และในหมู่บ้านนี้ยังมี กังหันลม ให้เราได้เดินชมและถ่ายรูปอยู่หลายหลัง

เมืองอัมสเตอร์ดัม

ตอนเย็นเดินทางเข้าเมืองอัมสเตอร์ดัม เมืองหลวงของเนเธอร์แลนด์ พบว่าชาวเมืองใช้รถจักรยานกันมาก มีรถจักรยานจอดตามริมถนนมากมาย บางแห่งเป็นอาคาร 3 ชั้นใช้เป็นที่จอดรถจักรยานทั้งหลัง แต่ไม่ค่อยได้เห็นคนถีบจักรยานในท้องถนนมากนัก อาจยังไม่ถึงเวลาเลิกงานก็เป็นได้ เพราะเราได้ชมเมืองช่วงเวลา 17.00-20.30 น. ซึ่งยังไม่มืด ที่เป็นไฮไลต์ของการไปเที่ยวเมืองอัมสเตอร์ดัมก็คือได้นั่งเรือกระจก เรือเล่นลัดเลาะไปตามลำคลองที่ขุดเป็นชั้นๆ รอบเมือง สองฟากริมฝั่งคลอง มีอาคารที่มีลักษณะทางสถาปัตยกรรมแบบสเปนผสมเรอเนสซองส์ และตกแต่งหน้าจั่วเป็นภาพปูนปั้นเทพเจ้ากรีก ซึ่งสร้างมาแล้วไม่น้อยกว่า 100 ปี เขายังอนุรักษ์และซ่อมแซมไว้อย่างดีมาก โดยมีสมาคมเฮน-คริกเดอไกเซอร์ทำหน้าที่อนุรักษ์และซ่อมแซมอาคารถึง 8000 หลังในอัมสเตอร์ดัม เดิมอาคารเหล่านี้เคยเป็นที่อยู่อาศัยของคหบดีในยุคนั้น ปัจจุบันใช้เป็นที่ทำการของธนาคารและสำนักงานต่างๆ

อาคารที่อนุรักษ์และซ่อมแซมไว้

รถจักรยานที่จอดไว้ตามริมถนน

โคมแดง หรือ Red Light

ช่วงค่ำไปรับประทานอาหารจีน ซึ่งมีอาหารหลายอย่าง เช่น หมูกรอบ เป็ดย่าง ไช้เจียว ผัดผักกาด น้ำซุปลและผลไม้ จากนั้นอาจารย์ณฤติพาไปเดินชมย่านเรจรมย์ที่เรียกกันว่า “โคมแดง” หรือ Red Light พบเห็นนางในตู้กระจกอรับแขก มีหลายชาติหลายภาษามีทั้งสาวผิวขาวผิวดำ รูปร่างมีทั้งสะโอดสะองและอ้วนล่ำซึ่งแปลกมากมายนาน อาจารย์ณฤติเล่าว่าเขาทำอย่างไรเปิดเผยและถูก

กฎหมาย ต้องเสียภาษีให้รัฐ 48 % และยังมีชอกเล็กชอกน้อยอีกมากมาย ที่พวกเราเดินผ่านไปก็เห็น ตัวอย่างเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น เป็นที่สังเกตอย่างหนึ่งคือย่านเรียมรรมย์เหล่านี้ตั้งอยู่ใกล้ ๆ โบสถ์ด้วย

วันนี้เดินทางถึงโรงแรมที่พักแถบชานเมือง 3 ท่วมกว่า ชื่อโรงแรม De Zoete Inval เป็นโรงแรม 4 ดาว เตียงคู่ ห้องน้ำมีสระบู่ แชมพูสระผม หมวกกันผมเปียก กระดุมและเข็มเย็บผ้า เป็นต้น

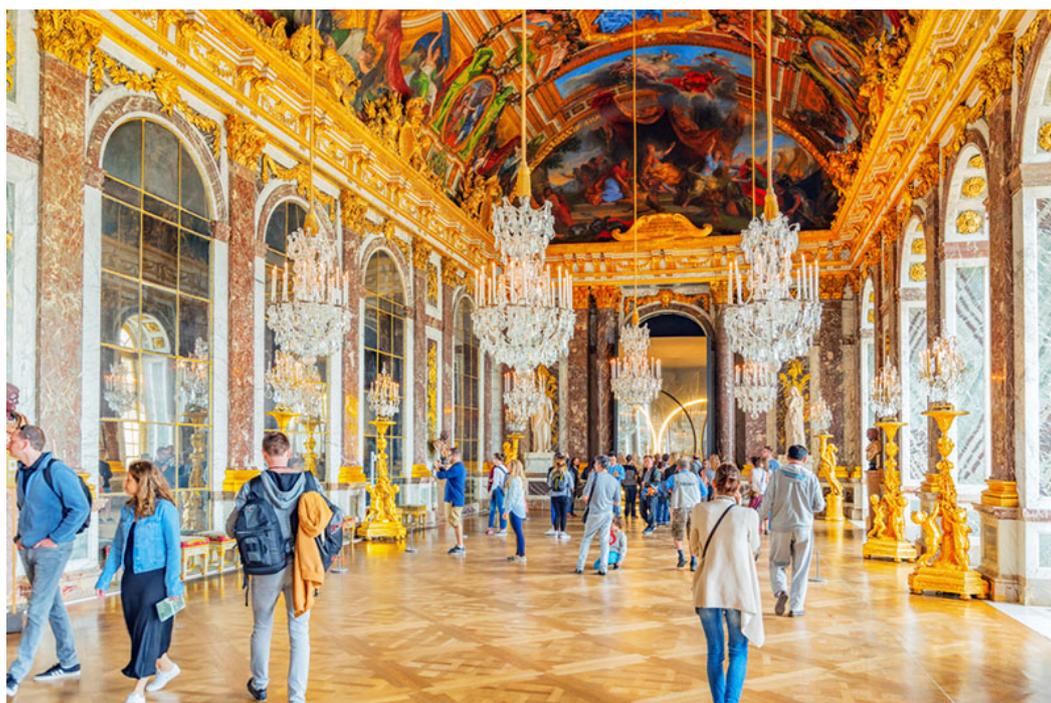
เข้าประเทศฝรั่งเศส

วันพุธที่ 6 เมษายน 2548 ราว 5.35 น. ผู้เขียนตื่นนอนแล้วลงไปเดินรอบๆ โรงแรม อากาศหนาวมากจึงกลับไปปรับปรุทานอาหารเช้าในโรงแรม เป็นขนมปัง หมูแฮม ไส้กรอก ซา กาแฟ และผลไม้ แล้วขึ้นไปห้องพักเพื่อเก็บเสื้อผ้าลงกระเป๋าและโทรศัพท์กลับเมืองไทย เสียค่าโทรศัพท์ 2.50 ยูโร (ราว 75 บาท) พุดราว 2 นาทีเท่านั้น จากนั้นพวกเราได้เดินทางเข้าประเทศฝรั่งเศส ผ่านเมือง Rotterdam ของเนเธอร์แลนด์ และเมือง Antwerp ของเบลเยียม แวะพักรับประทานอาหารกลางวันริมถนน เป็นขนมปังไส้กรอกเช่นเคย ที่มีห้องน้ำสะอาดให้ใช้ฟรี แต่อยู่คนละฟากถนน ต้องเดินข้ามสะพานลอยไป พวกเราถึงกรุงปารีส ราว 16.00 น. อาจารย์ย่นดูดีเห็นว่าพวกเรามาถึงกรุงปารีสเร็วกว่าที่คิดไว้ และมีเวลาเพียงพอที่จะเข้าชมพระราชวังแวร์ซายส์ ที่ชานกรุงปารีสได้ จึงพาพวกเราเข้าชมพระราชวังแวร์ซายส์ในเย็นวันนี้เลย โดยจ่ายค่าเข้าชมให้คนละ 7.50 ยูโร (ราว 375 บาท) โดยให้ไปซื้อตั๋วเข้าชมกันเอง

พระราชวังแวร์ซายส์

พระราชวังแวร์ซายส์ สร้างขึ้นโดยพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 เมื่อปลายคริสต์ศตวรรษที่ 16 ใช้เวลาก่อสร้างนานถึง 31 ปี มีคนงานก่อสร้างราว 35,000 คน มีชื่อเสียงในด้านความฟุ่มเฟือย เพราะใช้หินอ่อนสร้างถึง 60 ชนิด ใช้ทองคำหลายสีหลายชนิด เพราะเป็นทองคำที่ขุดมาจากหลายหลุมแต่ละหลุมมีสีต่างกัน พื้นที่ของพระราชวัง 11.1 ตารางกิโลเมตร ส่วนที่เป็นอาคาร 110,000 ตารางเมตร นอกนั้นเป็นอุทยาน อาคารของพระราชวังประกอบด้วยตำหนักเอก และตำหนักเหนือใต้ แบ่งเป็นห้องต่างๆประมาณ 500 ห้อง แต่ละห้องวิจิตรพิสดาร มีทั้งรูปปั้น รูปแกะสลัก ภาพสีน้ำมันและโบราณวัตถุล้ำค่าต่าง ๆ หลากหลาย ห้องที่มีลึกลับกษณะพิเศษคือห้องกระจก ซึ่งเป็นท้องพระโรงเก่า บนเพดานเป็นภาพเขียนสีน้ำมันขนาดยักษ์ มีการคำนวณกันว่า “ทุก ๆ ลิบฟรังค์ที่เก็บภาษีมาจากประชาชนฝรั่งเศส หกฟรังค์จะจมหายไปกับความสุรุ่ยสุร่ายในแวร์ซายส์”

หลังจากมีการปฏิวัติในฝรั่งเศส พระราชวังแวร์ซายส์ถูกหลงลืมไปเป็นเวลานาน ทำให้ทรุดโทรมลงอย่างมาก เครื่องตกแต่งถูกขนย้ายกระจัดกระจาย ต่อมา มีการบูรณะขึ้นใหม่โดยได้รับความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของอัครมหาเสรษฐี จอห์น ดี รอคกีเฟลเลอร์ จูเนียร์และบุตรชาย ดังนั้นที่เราเข้าไปชมเป็นพระราชวังที่บูรณะแล้ว จึงไม่แน่ใจว่าจะเหมือนเดิมมากน้อยเพียงใด

พระราชวังแวร์ซายต์ทั้งภายนอกและภายใน

ออกจากพระราชวังแวร์ซายส์ อาจารย์นัดดิพาไปรับประทานอาหารเย็น โดยให้รถส่งลงที่ป้ายรถเมล์ แล้วเดินไปยังร้านอาหารจีน มีน้ำซุ๊ป ไก่ย่าง หมู ผัดผัก ผัดเปรี้ยวหวาน และผลไม้ หลังจากรับประทานอาหารแล้วต้องขึ้นรถมารับที่ป้ายรถเมล์ราวครึ่งชั่วโมง เพราะรถต้องไปหาที่จอดแล้วนำเวลาให้มารับ

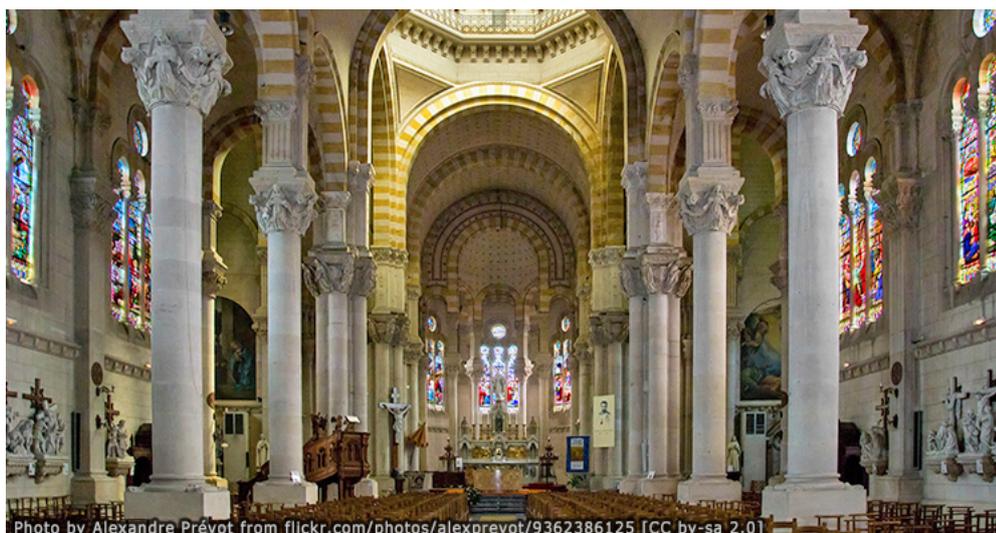
วันนี้พักโรงแรมแถบชานเมืองชื่อ **Hotel Kyriad Ivry** เป็นโรงแรม 4 ดาว เป็นห้องไม่ใหญ่นักมี 2 เตียง และมีเครื่องอำนวยความสะดวกสบายพอสมควร เช่น กาต้มน้ำ ชา กาแฟให้ชงดื่มได้ ห้องน้ำก็มีอ่างอาบน้ำอุ่นด้วย

มหาวิหารซาเครเกอร์ (Sacré-Coeur) หรือ มหาวิหารพระหฤทัยแห่งมงมาร์ (Montmartre)

วันพฤหัสบดีที่ 7 เมษายน 2548 หลังจากรับประทานอาหารเช้าในโรงแรมแล้ว ได้เดินทางไปชมมหาวิหารซาเครเกอร์ ซึ่งอยู่บนเนินเขามงมาร์ เนินเขาที่สูงที่สุดของกรุงปารีส เมื่อเดินขึ้นไปบนเนินเขาจะมองเห็นทิวทัศน์ของกรุงปารีสสวยงามมาก

มหาวิหารพระหฤทัยแห่งมงมาร์ เป็นโบสถ์และมหาวิหารรองในคริสตจักรโรมันคาทอลิก สร้างขึ้นเพื่ออุทิศแก่พระหฤทัยของพระเยซู ปัจจุบันถือเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวหลักของกรุงปารีส โดยถือเป็นอนุสาวรีย์ของทั้งสองด้าน คือการเมือง และวัฒนธรรม โบสถ์ได้ถูกออกแบบโดยโพล อะบาดี ซึ่งเป็นสถาปนิกชาวฝรั่งเศสที่เป็นหนึ่งใน 77 สถาปนิกผู้ชนะการประกวด เริ่มการก่อสร้างในปี ค.ศ.1875 และเสร็จสิ้นในปี ค.ศ.1914 โดยได้รับการแต่งตั้งโดยสมบูรณ (วางศิลาฤกษ์) ภายหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ในปีค.ศ.1919

ทิวทัศน์กรุงปารีสมองจากเนินเขามงมาร์

ย่านการค้าถนน Hausmann

แล้วพวกเราเดินทางต่อไปแวะย่านการค้าที่ ถนน **Hausmann** ซึ่งเป็นย่านการค้าที่หรูหรา สินค้าราคาแพงมาก เช่นร้าน Paris Look ผู้เขียนเดินดูร้านค้าต่างๆซึ่งมีหลากหลาย มีร้านขาย คอมพิวเตอร์ ขายยา ขายของเก่า ขายหนังสือ และมีที่ทำการไปรษณีย์ที่มีบริการอินเทอร์เน็ตด้วย ผู้เขียนสังเกตไม่พบร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ให้เห็นเหมือนเมืองไทยเรา อาจารย์ณฤดีให้เราทาน อาหารกลางวันประเภท Fast Food ที่ร้านแมคโดนัลด์ เพราะตอนบ่ายจะพาไปชมพิพิธภัณฑ์ลูฟร์

นั่งรถชมเมืองปารีส

ช่วงบ่ายพาพวกเรานั่งรถชมเมืองกรุงปารีสซึ่งถือว่าเป็นจุดศูนย์กลางของกรุงปารีส อาทิ จตุรัสคองคอร์ด (PLACE DE LA CONCORDE) ซึ่งเป็นจัตุรัสที่กว้างใหญ่ที่สุดในกรุงปารีส สร้างในสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 15 นอกจากโอเบลิสก์สูง 23 เมตร อายุกว่า 3,000 ปี และจตุรัสคองคอร์ด ยังเป็นสถานที่ที่เป็นลานประหารชีวิตพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 และ พระนางมารีอังตัวเนตด้วยเครื่องกิโยติน สิ่งสำคัญที่จัตุรัสนี้ คือ เสาหินโอเบลิสก์ ขนาดใหญ่ คำว่า “โอเบลิสก์” มีรากศัพท์มาจากภาษากรีก คือ Obeliskos หมายถึง เหล็กแหลม เข็มหรือ เสาปลายแหลม ลักษณะของเสาโอเบลิสก์จะเป็นเสาสูง สร้างจากหินแกรนิตขนาดใหญ่เพียงก้อนเดียว ฐานของเสาจะกว้างและค่อยๆ เรียวแหลมขึ้นสู่

ยอดด้านบนเป็นแท่งสี่เหลี่ยมสี่ด้าน ยอดบนสุดจะเป็นลักษณะเหมือนปิรามิด และมักนิยมหุ้มหรือเคลือบด้วยโลหะ เช่น ทองคำ เหล็ก หรือ ทอง

จัตุรัสคองคอร์ด

ถนนของชตีเซ และประตูดัชย์

จากนั้นพานั่งรถชมถนนของซลีเซ ประตูลิชย์ หอไอเฟล และ มหาวิหารนอเตอรดาม
เนื่องจากไม่มีที่จอดรถที่จะให้พวกเราแวะลงชมสถานที่เหล่านี้ได้ จึงเพียงนั่งรถชมเมืองเท่านั้น

พิพิธภัณฑ์ลูฟร์

พิพิธภัณฑ์ลูฟร์ หรือ มิวเซอูฟวร์ (Musée du Louvre) หรือในชื่อทางการว่า the Grand Louvre เป็นพิพิธภัณฑ์ทางศิลปะตั้งอยู่ในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส พิพิธภัณฑ์ลูฟร์เป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงที่สุด เก่าแก่ที่สุด และใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ซึ่งได้เปิดให้สาธารณชนเข้าชมได้เมื่อปี พ.ศ. 2336 (ค.ศ. 1793) มีประวัติความเป็นมายาวนานตั้งแต่สมัยราชวงศ์กาเปเชียง ตัวอาคารเดิมเคยเป็นพระราชวังหลวง ซึ่งปัจจุบันเป็นสถานที่ที่จัดแสดงและเก็บรักษาผลงานทางศิลปะที่ทรงคุณค่าระดับโลกเป็นจำนวนมากกว่า 35,000 ชิ้น จากตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ จนถึงศตวรรษที่ 19 อย่างเช่น ภาพเขียนโมนาลิซา, The Virgin and Child with St. Anne, Madonna of the Rocks ผลงานของเลโอนาร์โด ดา วินชี หรือภาพ Venus de Milo ของอเล็กซานดรอสแห่งแอนท็อก ในปี พ.ศ. 2549 พิพิธภัณฑ์ลูฟร์มีผู้มาเยี่ยมชมเป็นจำนวน 8.3 ล้านคน ทำให้เป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีผู้มาเยี่ยมชมมากที่สุดในโลก และยังเป็นสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวมาเยือนมากที่สุดในกรุงปารีส

เมื่อรถยนต์มาถึงทางเข้าพิพิธภัณฑ์ลูฟร์ ได้แวะส่งให้พวกเรารีบลงที่ป้ายรถเมล์เพื่อเข้าชมพิพิธภัณฑ์ลูฟร์กันตามลำพัง ให้เวลาเข้าชม 2 ชั่วโมงครึ่ง ผู้เขียนอยากชมมานานแล้วจึงได้เข้าชมสมใจ แต่ก็ได้ชมเพียงบางจุดเท่านั้น และเสียดายที่อาจารย์ณฤดีไม่เป็นผู้พาเข้าชม เราต้องศึกษาจากเอกสารกันเอง ทำให้ล่าช้าในการตัดสินใจว่าจะดูอะไรก่อนหลัง และเสียเวลาในการค้นหาและสอบถามเจ้าหน้าที่ถึงศิลปวัตถุที่ต้องการจะดู เพราะมีศิลปวัตถุนับขึ้นไม่ถ้วนก็มีมากมายมหาศาลจริงๆ บริเวณพิพิธภัณฑ์ก็กว้างขวางมาก และมีหลายชั้นหลายห้องด้วย ผู้เขียนพยายามศึกษาว่าภาพโมนาลิซ่า ของลีโอนาโดดา วินชีอยู่ที่ไหน จึงรีบเดินไปตามลูกศรชี้ และได้ดูสมใจ มีคนยืนชมกันมากพอสมควร และได้ชมภาพเขียนสีน้ำมันอีกมากมายซึ่งมีหลายห้อง มีทั้งภาพเขียนของจิตรกรฝรั่งเศส เยอรมัน เนเธอร์แลนด์ และเบลเยียม ต้องรีบเดินไปดูรูปแกะสลักหินอ่อนของกรีกชื่อ “วีเนสเดอมิโล” รวมทั้งโบราณวัตถุของอียิปต์ กรีกและโรมันอีกมากมาย มีทั้งประติมากรรมแกะสลักและหล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ รวมทั้งเพชรพลอยที่มีค่า เครื่องแก้ว เครื่องเงิน และเครื่องปั้นดินเผา บางห้องก็เพียงเดินผ่านไปเท่านั้น พิพิธภัณฑ์ลูฟร์เดิมเป็นพระราชวังเก่า เมื่อย้ายราชสำนักไปแวร์ซายส์ก็ทำเป็นพิพิธภัณฑ์ ประตูทางเข้าพิพิธภัณฑ์สร้างปิรามิดกระจกครอบไว้ และเพิ่งสร้างภายหลังเมื่อปี ค.ศ.1989

ภายในพิพิธภัณฑ์ลูฟร์

นั่งเรือล่องแม่น้ำแซนต์ ชมมหาวิหารนอเตอ์ดาม หอไอเฟล ฯลฯ

จากนั้นอาจารย์นฤดีให้พวกเรานั่งเรือล่องแม่น้ำแซนต์ เพื่อชมกรุงปารีสสองฝั่งแม่น้ำแซนต์ เรือที่นั่นเป็นเรือสองชั้น จะเลือกนั่งชั้นบนก็ได้ เพื่อจะได้ดูสถานที่ที่น่าสนใจและถ่ายรูปได้สะดวก เรือแล่นผ่านสถานที่ที่น่าสนใจซึ่งเราเคยได้ยินชื่อกันมานานแล้ว เช่น มหาวิหารนอเตอ์ดาม และ หอไอเฟล เป็นต้น

นั่งเรือล่องแม่น้ำแซนต์

สำหรับมหาวิหารนอเตอดอร์ตาม เป็นมหาวิหารที่เก่าแก่และศักดิ์สิทธิ์ ตั้งอยู่บนเกาะ กลางแม่น้ำแซนต์ และเป็นมหาวิหารที่ใหญ่มากและสูงตระหง่าน คล้ายตึก 3 ชั้น สร้างด้วยหิน ที่ตัดเป็นชั้น และวางเรียงกัน มีรูปแกะสลักบอกเรื่องราวของพระเจ้าเยซูที่ชุ่มประดูที่เหนือส่วนโค้งของประตูขึ้นไปก็เรียงรายไปด้วยประติมากรรมหินสลักเป็นรูปนักบุญต่าง ๆ ในสมัยโบราณขนาดเท่าตัวจริงประมาณ 27 รูป ภายในโบสถ์กว้างขวางใหญ่โต มีเสาหินกลมทั้งแท่ง แต่ละต้นใหญ่เกือบ 3 ฟุต

ส่วนหอไอเฟล เป็นหอสูง ที่สร้างด้วยเหล็กกล้าถึง 9,700 ตัน มีความสูง 320.75 เมตร มีบันได 1,672 ชั้น เสียหายที่พวกเราไม่ได้เดินเข้าไปดูใกล้ๆ เพียงแต่นั่งเรือผ่านเข้าไปใกล้ๆและถ่ายรูปไว้เป็นที่ระลึกเท่านั้น

นอกจากนี้เรือได้แล่นผ่านสถานที่ที่น่าสนใจอีกหลายแห่ง เช่น อาคารงซิแยร์เซอริ ซึ่งเดิมเป็นส่วนหนึ่งของพระราชวังหลวง อาคารปาเล เดอ ชุสติส ปัจจุบันเป็นที่ทำการศาลสถิตยุติธรรม โบสถ์แซ็งซาแปด ซึ่งพระเจ้าหลุยส์ที่ 9 ทรงสร้างขึ้นในศตวรรษที่ 13 สถานีรถไฟเกดอร์เซ เป็นสถาปัตยกรรมยุคเบลมอเป็อก โครงสร้างเป็นเหล็กแล้วกรุด้วยกระจกทั้งหลัง ปัจจุบันกลายเป็นพิพิธภัณฑ์ทางศิลปะ ชื่อพิพิธภัณฑ์ออร์เซ และ อนุสาวรีย์เทพีสันติภาพแห่งนิวยอร์ก เป็นต้น

เมื่อขึ้นจากเรือแล้วอาจารย์นฤดิก็พาไปรับประทานอาหารจีนที่ภัตตาคารเดียวกับเมื่อวาน แล้วเข้าที่พักโรงแรมที่พักเมื่อคืน อาจารย์นฤดิให้เตรียมจัดเสื้อผ้าและสัมภาระต่าง ๆ ลงกระเป๋าให้เรียบร้อย เพราะรุ่งเช้าจะเดินทางกลับแล้ว

ไปสนามบินชาลส์เดอโกล์เพื่อเดินทางกลับ

วันศุกร์ที่ 8 เมษายน 2548 เดินทางไปสนามบินชาลส์เดอโกล์ ชานกรุงปารีส เซกอินที่เคาร์เตอร์สายการบิน Gulf Air เดินทางด้วยเที่ยวบิน GF 18 แวะเปลี่ยนเครื่องที่สนามบินบาเรนเช่นเคย ต้องนั่งรออยู่นานถึง 4 ชั่วโมง แล้วเดินทางต่อด้วยเที่ยวบินที่ GF 150 มายังสนามบินดอนเมือง ถึงสนามบินดอนเมืองโดยสวัสดิภาพเมื่อเวลา 9.30 น.ของวันที่ 9 เมษายน 2548 รวมเวลาไปทัศนศึกษาครั้งนี้ 12 วัน 11 คืนด้วยกัน

สนามบินบาเรน

ขอขอบคุณท่านผู้อ่านทุกท่านที่อ่านเรื่อง “เที่ยวยุโรปแปดประเทศ” มาถึงบรรทัดนี้

